

České vydání

Informace a oznámení

Ročník 65

7. listopadu 2022

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2022/C 424/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
---------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2022/C 424/02	Spojené věci C-793/19 a C-794/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 20. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland v. SpaceNet AG (C-793/19), Telekom Deutschland GmbH (C-794/19) („Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Důvěrný charakter sdělení – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů – Směrnice 2002/58/ES – Článek 15 odst. 1 – Listina základních práv Evropské unie – Články 6, 7, 8 a 11, jakož i čl. 52 odst. 1 – Článek 4 odst. 2 SEU“)	2
---------------	--	---

2022/C 424/03	Spojené věci C-339/20 a C-397/20: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 20. září 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – trestní řízení proti VD (C-339/20), SR (C-397/20) („Řízení o předběžné otázce – Jednotný trh finančních služeb – Zneužívání trhu – Obchodování zasvěcených osob – Směrnice 2003/6/ES – Článek 12 odst. 2 písm. a) a d) – Nařízení (EU) č. 596/2014 – Článek 23 odst. 2 písm. g) a h) – Dohledové a vyšetřovací pravomoci Úřadu pro finanční trhy (ÚFT) – Cíl obecného zájmu spočívající v ochraně integrity finančních trhů Evropské unie a důvěry veřejnosti ve finanční nástroje – Možnost ÚFT požadovat záznamy o datových přenosech v držení provozovatele služeb elektronických komunikací – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Směrnice 2002/58/ES – Článek 15 odst. 1 – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 – Důvěrný charakter sdělení – Omezení – Právní předpisy, které stanoví provozovatelům služeb elektronických komunikací povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních údajů – Možnost vnitrostátního soudu časově omezit účinky prohlášení neplatnosti ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která jsou neslučitelná s unijním právem – Vyloučení“)	3
2022/C 424/04	Spojené věci C-475/20 až 482/20: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Admiral Gaming Network Srl a další v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli a další („Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Omezení – Hazardní hry – Koncese na správu her provozovaných na hracích přístrojích – Vnitrostátní právní předpisy ukládající koncesionářům povinnost odvádět poplatky – Zásada ochrany legitimního očekávání“)	4
2022/C 424/05	Spojené věci C-518/20 a C-727/20: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – XP (C-518/20) a AR v. St. Vincenz-Krankenhaus GmbH (C-727/20) v. Fraport AG Frankfurt Airport Services Worldwide („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Úprava pracovní doby – Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 odst. 1 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Úplná invalidita nebo pracovní neschopnost z důvodu nemoci, k níž došlo během referenčního období – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví zánik nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok po uplynutí určitého období – Povinnost zaměstnavatele umožnit pracovníkovi, aby uplatnil svůj nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok“)	5
2022/C 424/06	Věc C-538/20: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt B v. W AG („Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Články 49 a 54 SFEU – Odpočet konečných ztrát stále provozovny-nerezidenta – Stát, který se vzdal své daňové pravomoci na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění – Srovnatelnost situací“)	6
2022/C 424/07	Spojené věci C-619/20 P a C-620/20 P: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. září 2022 – International Management Group (IMG) v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Rozvojová spolupráce – Plnění rozpočtu Unie v rámci nepřímého řízení mezinárodní organizací – Rozhodnutí již nepověřit úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu určitý subjekt z důvodu pochybností o jeho postavení jakožto mezinárodní organizace – Žaloba na neplatnost – Splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku – Překážka věci rozsouzené – Povinnosti a pravomoci autora zrušeného aktu – Přípravný akt – Přípustnost – Návrh na náhradu škody – Právní norma, jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům – Finanční nařízení Unie – Povinnost řádné péče – Existence dostatečně závažného porušení této povinnosti – Konkrétní přezkum jednotlivého případu – Nemajetková újma – Přiměřená a dostatečná náhrada škody zrušením protiprávního aktu – Majetková újma – Stav řízení nedovolující vydat rozhodnutí ve věci – Vracení věci Tribunálu“)	7
2022/C 424/08	Spojené věci C-14/21 a C-15/21: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Itálie) – Sea Watch eV v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 a C-15/21), Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21), Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21) („Řízení o předběžné otázce – Činnosti pátrání po osobách v nebezpečí života nebo v nouzi na moři a jejich záchrany prováděné humanitární nevládní organizací – Režim použitelný na lodě – Směrnice 2009/16/ES – Úmluva Spojených národů o mořském právu – Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři – Pravomoci státu vlajky a státu přístavu – Inspekce a zadržení lodí“)	8

2022/C 424/09	Věc C-120/21: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – LB v. TO („Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Úprava pracovní doby – Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Finanční náhrada za nevyčerpanou dovolenou po ukončení pracovního poměru – Tříletá promlčecí lhůta – Počátek běhu – Náležité informování pracovníka“)	9
2022/C 424/10	Věc C-159/21: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – GM v. Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorelhárítási Központ („Řízení o předběžné otázce – Společná politika v oblasti azylu a přistěhovalectví – Směrnice Rady 2011/95/EU – Normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany – Odnětí postavení – Směrnice Rady 2013/32/EU – Společná řízení pro přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany – Narušení národní bezpečnosti – Stanovisko specializovaného orgánu – Přístup ke spisu“)	10
2022/C 424/11	Věc C-215/21: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia nº 2 de Las Palmas de Gran Canaria – Španělsko) – Zulima v. Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU („Řízení o předběžné otázce – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o revolvingovém úvěru – Zneužívající povaha ujednání o sazbě úroků z úvěru – Žaloba podaná spotřebitelem, kterou se domáhá určení neplatnosti této smlouvy – Mimosoudní uspokojení nároků tohoto spotřebitele – Vzniklé náklady řízení, které musí nést uvedený spotřebitel – Zásada efektivity – Vnitrostátní právní úprava způsobila odradit téhož spotřebitele od výkonu práv vyplývajících ze směrnice 93/13/EHS“)	11
2022/C 424/12	Spojené věci C-245/21 a C-248/21: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. září 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland vertreten durch Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat v. MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21) („Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu – Články 27 a 29 – Přemístění dotyčné osoby do členského státu příslušného k posouzení její žádosti – Odklad přemístění z důvodu pandemie covidu-19 – Nemožnost provést přemístění – Soudní ochrana – Důsledky pro lhůtu pro přemístění“)	12
2022/C 424/13	Věc C-330/21: Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent – Belgie) – The Escape Center BVBA v. Belgische Staat („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 98 – Možnost členských států uplatňovat sníženou sazbu DPH v některých případech dodání zboží a poskytnutí služeb – Příloha III bod 14 – Pojem „oprávnění k využívání sportovních zařízení“ – Fitness centra – Individuální nebo skupinová instruktáž“)	12
2022/C 424/14	Věc C-335/21: Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia nº 10 bis de Sevilla – Španělsko) – Vicente v. Delia („Řízení o předběžné otázce – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 93/13/EHS – Nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům – Zásada efektivity – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Zjednodušené řízení o zaplacení odměny advokáta – Případná zneužívající povaha ujednání obsažených ve smlouvě o odměně – Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost soudního přezkumu – Článek 4 odst. 2 – Rozsah výjimky – Směrnice 2005/29/ES – Článek 7 – Klamavá obchodní praktika – Smlouva uzavřená mezi advokátem a jeho klientem, která pod hrozbou finanční sankce zakazuje tomuto klientovi zpětvzetí návrhu bez vědomí advokáta nebo v rozporu s jeho stanoviskem“)	13
2022/C 424/15	Věc C-497/21: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Německo) – SI a další v. Bundesrepublik Deutschland („Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví – Azylová politika – Směrnice 2013/32/EU – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Žádost o mezinárodní ochranu – Důvody nepřipustnosti – Článek 2 písm. q) – Pojem „následná žádost“ – Článek 33 odst. 2 písm. d) – Odmítnutí žádosti o mezinárodní ochranu členským státem jako nepřipustné z důvodu zamítnutí předchozí žádosti podané dotčenou osobou v Dánském království – Pravomocné rozhodnutí přijaté Dánským královstvím“)	14

2022/C 424/16	Věc C-95/22: Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. září 2022 – (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Târgu-Mureş – Rumunsko) – trestní řízení zahájené na návrh Delgaz Grid SA („Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Článek 82 SFEU – Právo na informace v trestním řízení – Právo na informace o obvinění – Směrnice 2012/13/EU – Článek 6 odst. 1 – Oblast působnosti – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Účinná právní ochrana – Stížnost týkající se nepřiměřené délky trestního řízení – Vnitrostátní právní úprava umožňující podání takovéto stížnosti pouze osobám, které mají postavení podezřelého nebo obviněného – Článek 267 SFEU – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Zjevný nedostatek pravomoci“)	15
2022/C 424/17	Věc C-271/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne 21. dubna 2022 – XT v. Keolis Agen SARL	16
2022/C 424/18	Věc C-272/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne 21. dubna 2022 – KH v. Keolis Agen SARL	16
2022/C 424/19	Věc C-273/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne 21. dubna 2022 – BX v. Keolis Agen SARL	17
2022/C 424/20	Věc C-274/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne 21. dubna 2022 – FH v. Keolis Agen SARL	17
2022/C 424/21	Věc C-275/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne 21. dubna 2022 – NW v. Keolis Agen SARL	18
2022/C 424/22	Věc C-320/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 12. května 2022 the aircscreen company GmbH & Co. KG proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 7. března 2022 ve věci T-382/21, the aircscreen company GmbH & Co. KG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	19
2022/C 424/23	Věc C-327/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Chorvatsko) dne 16. května 2022 – Centar za restrukturiranje i prodaju v. PROM-VIDIJA d.o.o.	19
2022/C 424/24	Věc C-338/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 24. května 2022 Annou Hrebenyuk proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 23. března 2022 ve věci T-252/21, Anna Hrebenyuk v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví	19
2022/C 424/25	Věc C-342/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 25. května 2022 Laboratorios Ern, SA proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 16. března 2022 ve věci T-315/21, Laboratorios Ern v. EUIPO – Nordeste (APIAL)	20
2022/C 424/26	Věc C-471/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia grad (Bulharsko) dne 13. července 2022 – Agencija „Patna infrastruktura“ v. Rakovoditel na upravljavaštia organ na operativna programa „Transport“ 2007 – 2013 i direktor na direkcija „Koordinacija na programi i proekti“ v Ministerstvoto na transporta	20
2022/C 424/27	Věc C-472/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 14. července 2022 – NO v. Autoridade Tributária e Aduaneira	21
2022/C 424/28	Věc C-501/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. července 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) v. Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	23
2022/C 424/29	Věc C-502/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. července 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) v. Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	23
2022/C 424/30	Věc C-503/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. července 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) v. Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	24

2022/C 424/31	Věc C-504/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. července 2022 – Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) v. Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire	24
2022/C 424/32	Věc C-505/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 25. července 2022 – Deco Proteste – Editores Lda v. Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 424/33	Věc C-508/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Brașov (Rumunsko) dne 27. července 2022 – KL, PO v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brașov	26
2022/C 424/34	Věc C-510/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 28. července 2022 – Romaqua Group SA v. Societatea Națională Apele Minerale, Agenția Națională pentru Resurse Minerale	26
2022/C 424/35	Věc C-518/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 3. srpna 2022 – J.M.P. v. AP Assistenzprofis GmbH	27
2022/C 424/36	Věc C-523/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Apelativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko) dne 4. srpna 2022 – UT v. SO	27
2022/C 424/37	Věc C-531/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polsko) dne 9. srpna 2022 – Getin Noble Bank a další	28
2022/C 424/38	Věc C-545/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 15. srpna 2022 – Air Europa Lineas Aereas v. VO, GR	29
2022/C 424/39	Věc C-548/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Fondi (Itálie) dne 18. srpna 2022 – M.M. v. Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze	29
2022/C 424/40	Věc C-562/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Burgas (Bulharsko) dne 25. srpna 2022 – JD v. OB	30
2022/C 424/41	Věc C-573/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 26. srpna 2022 – A, B a Association C v. Skatteministeriet	31
2022/C 424/42	Věc C-574/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski gradski sad (Bulharsko) dne 26. srpna 2022 – trestní řízení proti CI, VF, DY	32
2022/C 424/43	Věc C-583/22: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 7. září 2022 – trestní řízení proti MV	32
2022/C 424/44	Věc C-588/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 7. září 2022 Ryanair DAC proti rozsudku Tribunálu (desátého rozšířeného senátu) vydanému dne 22. června 2022 ve věci T-657/20, Ryanair v. Komise (Finnair II; Covid-19)	33
2022/C 424/45	Věc C-599/22: Žaloba podaná dne 16. září 2022 – Evropská komise v. Řecká republika	34
2022/C 424/46	Věc C-602/22 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 16. září 2022 ABLV Bank AS, v likvidaci, proti rozsudku Tribunálu (desátého rozšířeného senátu) vydanému dne 6. července 2022 ve věci T-280/18, ABLV Bank v. SRB	34
2022/C 424/47	Věc C-622/22: Žaloba podaná dne 29. září 2022 – Evropská komise v. Republika Malta	36
Tribunál		
2022/C 424/48	Věc T-500/22: Žaloba podaná dne 16. srpna 2022 – Vleuten Insects a New Generation Nutrition v. Komise	37
2022/C 424/49	Věc T-550/22: Žaloba podaná dne 5. září 2022 – QW v. Komise	38
2022/C 424/50	Věc T-551/22: Žaloba podaná dne 5. září 2022 – QY v. Komise	39

2022/C 424/51	Věc T-553/22: Žaloba podaná dne 6. září 2022 – RC v. Komise	39
2022/C 424/52	Věc T-556/22: Žaloba podaná dne 8. září 2022 – House Foods Group v. CPVO (SK20)	40
2022/C 424/53	Věc T-560/22: Žaloba podaná dne 5. září 2022 – Fachverband Eisenhüttenschlacken v. Komise	40
2022/C 424/54	Věc T-563/22: Žaloba podaná dne 2. září 2022 – VP v. Cedefop	42
2022/C 424/55	Věc T-564/22: Žaloba podaná dne 13. září 2022 – Pierre Balmain v. EUIPO – Story Time (Zobrazení lví hlavy)	43
2022/C 424/56	Věc T-566/22: Žaloba podaná dne 13. září 2022 – Sports Group Denmark v. EUIPO (ENDURANCE)	44
2022/C 424/57	Věc T-576/22: Žaloba podaná dne 15. září 2022 – Bora Creations v. EUIPO – True Skincare (TRUE SKIN)	44
2022/C 424/58	Věc T-578/22: Žaloba podaná dne 16. září 2022 – EDPS a další v. Parlament a Rada	45
2022/C 424/59	Věc T-582/22: Žaloba podaná dne 16. září 2022 – British Airways v. Komise	46
2022/C 424/60	Věc T-587/22: Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Crown Holdings a Crown Cork & Seal Deutschland v. Komise	47
2022/C 424/61	Věc T-588/22: Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Renco Valore v. Komise	48
2022/C 424/62	Věc T-589/22: Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Silgan Holdings a další v. Komise	49
2022/C 424/63	Věc T-590/22: Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Cristescu v. Komise	50
2022/C 424/64	Věc T-592/22: Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Liquid Advertising v. EUIPO – Liqui.do (Liquid +Arcade)	51
2022/C 424/65	Věc T-599/22: Žaloba podaná dne 26. září 2022 – Hypo Vorarlberg Bank v. SRB	51
2022/C 424/66	Věc T-600/22: Žaloba podaná dne 26. září 2022 – ST v. Frontex	53
2022/C 424/67	Věc T-605/22: Žaloba podaná dne 27. září 2022 – RT France v. Rada	54

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2022/C 424/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 418, 31.10.2022

Dřívější publikace

Úř. věst. C 408, 24.10.2022

Úř. věst. C 398, 17.10.2022

Úř. věst. C 389, 10.10.2022

Úř. věst. C 380, 3.10.2022

Úř. věst. C 368, 26.9.2022

Úř. věst. C 359, 19.9.2022

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 20. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland v. SpaceNet AG (C-793/19), Telekom Deutschland GmbH (C-794/19)

(Spojené věci C-793/19 a C-794/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Důvěrný charakter sdělení – Poskytovatelé služeb elektronických komunikací – Plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů – Směrnice 2002/58/ES – Článek 15 odst. 1 – Listina základních práv Evropské unie – Články 6, 7, 8 a 11, jakož i čl. 52 odst. 1 – Článek 4 odst. 2 SEU“)

(2022/C 424/02)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Bundesrepublik Deutschland

Žalované: SpaceNet AG (C-793/19), Telekom Deutschland GmbH (C-794/19)

Výrok

Článek 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009 ve spojení s články 7, 8 a 11, jakož i s čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání legislativním opatřením, která pro účely boje proti závažné trestné činnosti a předcházení závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti preventivně stanoví plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů;

nebrání vnitrostátním legislativním opatřením,

— která za účelem zajištění národní bezpečnosti stanoví možnost přikázat poskytovatelům služeb elektronických komunikací, aby prováděli plošné a nerozlišující uchovávání provozních a lokalizačních údajů v situacích, kdy dotyčný členský stát čelí závažnému ohrožení národní bezpečnosti, které se jeví jako skutečné a aktuální nebo předvídatelné, přičemž rozhodnutí o uložení tohoto příkazu může být předmětem účinného přezkumu soudem nebo nezávislým

správním orgánem, jehož rozhodnutí je závazné, a cílem tohoto přezkumu bude ověřit, že nastala některá z těchto situací, jakož i dodržení podmínek a záruk, které musí být stanoveny, a tento příkaz může být vydán pouze na dobu nezbytně nutnou, avšak s možností prodloužení, pokud ohrožení přetrvává;

- která za účelem zajištění národní bezpečnosti, boje proti závažné trestné činnosti a předcházení závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti stanoví cílené uchovávání provozních a lokalizačních údajů, které je na základě objektivních a nediskriminačních kritérií vymezeno kategoriemi dotčených osob nebo prostřednictvím zeměpisného kritéria, na dobu nezbytně nutnou, avšak s možností prodloužení;
- která za účelem zajištění národní bezpečnosti, boje proti závažné trestné činnosti a předcházení závažnému ohrožení veřejné bezpečnosti stanoví plošné a nerozlišující uchovávání IP adres přidělených zdroji připojení, a to po nezbytně nutnou dobu;
- která za účelem zajištění národní bezpečnosti, boje proti trestné činnosti a veřejné bezpečnosti stanoví plošné a nerozlišující uchovávání údajů o totožnosti uživatelů prostředků elektronické komunikace a
- která za účelem boje proti závažné trestné činnosti a a fortiori zajištění národní bezpečnosti stanoví možnost přikázat rozhodnutím příslušného orgánu, které podléhá účinnému soudnímu přezkumu, poskytovatelům služeb elektronických komunikací, aby po určenou dobu prováděli urychlené uchování provozních a lokalizačních údajů, jimiž disponují,

pokud tato opatření pomocí jasných a přesných pravidel zajišťují při uchovávání dotčených údajů dodržení souvisejících hmotněprávních a procesních podmínek a subjekty údajů mají k dispozici účinné záruky proti riziku zneužití.

(¹) Úř. věst. C 45, 10.2.2020.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 20. září 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – trestní řízení proti VD (C-339/20), SR (C-397/20)

(Spojené věci C-339/20 a C-397/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Jednotný trh finančních služeb – Zneužívání trhu – Obchodování zasvěcených osob – Směrnice 2003/6/ES – Článek 12 odst. 2 písm. a) a d) – Nařízení (EU) č. 596/2014 – Článek 23 odst. 2 písm. g) a h) – Dohledové a vyšetřovací pravomoci Úřadu pro finanční trhy (ÚFT) – Cíl obecného zájmu spočívající v ochraně integrity finančních trhů Evropské unie a důvěry veřejnosti ve finanční nástroje – Možnost ÚFT požadovat záznamy o datových přenosech v držení provozovatele služeb elektronických komunikací – Zpracování osobních údajů v odvětví elektronických komunikací – Směrnice 2002/58/ES – Článek 15 odst. 1 – Listina základních práv Evropské unie – Články 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 – Důvěrný charakter sdělení – Omezení – Právní předpisy, které stanoví provozovatelům služeb elektronických komunikací povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních údajů – Možnost vnitrostátního soudu časově omezit účinky prohlášení neplatnosti ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která jsou neslučitelná s unijním právem – Vyloučení“)

(2022/C 424/03)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původních trestních řízení

VD (C-339/20), SR (C-397/20)

Výrok

- 1) Článek 12 odst. 2 písm. a) a d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/6/ES ze dne 28. ledna 2003 o obchodování zasvěcených osob a manipulaci s trhem (zneužívání trhu) a čl. 23 odst. 2 písm. g) a h) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 596/2014 ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice 2003/6 a směrnic Komise 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES, ve spojení s čl. 15 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, a ve světle článků 7, 8, 11 a čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie

musí být vykládány v tom smyslu, že

brání legislativním opatřením, která pro účely boje proti protiprávním jednáním spočívajícím ve zneužívání trhu, mezi něž patří i obchodování zasvěcených osob, preventivně stanoví plošné a nerozlišující uchovávání provozních údajů po dobu jednoho roku ode dne, kdy byly zaznamenány.

- 2) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání tomu, aby vnitrostátní soud časově omezil účinky prohlášení neplatnosti ve vztahu k ustanovením vnitrostátních právních předpisů, jež ukládají provozovatelům služeb elektronických komunikací povinnost plošného a nerozlišujícího uchovávání provozních údajů a umožňují sdělení takových údajů příslušnému finančnímu orgánu bez předchozího souhlasu soudu nebo nezávislého správního orgánu, které mu přísluší učinit podle vnitrostátního práva z důvodu neslučitelnosti těchto ustanovení s čl. 15 odst. 1 směrnice 2002/58, ve znění směrnice 2009/136, ve spojení s Listinou základních práv Evropské unie. Přípustnost důkazů získaných na základě ustanovení vnitrostátních právních předpisů neslučitelných s unijním právem je podle zásady procesní autonomie členských států věcí vnitrostátního práva, s výhradou dodržení zejména zásad rovnocennosti a efektivity.

(¹) Úř. věst. C 359, 26.10.2020.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato – Itálie) – Admiral Gaming Network Srl a další v. Agenzia delle Dogane e dei Monopoli a další

(Spojené věci C-475/20 až 482/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Omezení – Hazardní hry – Koncese na správu her provozovaných na hracích přístrojích – Vnitrostátní právní předpisy ukládající koncesionářům povinnost odvádět poplatek – Zásada ochrany legitimního očekávání“)

(2022/C 424/04)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Admiral Gaming Network Srl (C-475/20), Cirsia Italia SpA (C-476/20), Codere Network SpA (C-477/20), Gamenet SpA (C-478/20), NTS Network SpA (C-479/20), Sisal Entertainment SpA (C-480/20), Snaitech SpA, dříve Cogetech SpA (C-481/20) a Snaitech SpA, dříve Snai SpA (C-482/20)

Žalovaní: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-475/20, C-477/20), Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-475/20, C-477/20, C-481/20), IGT Lottery SpA, dříve Lottomatica Holding Srl (C-475/20) a Se. Ma. di Francesco Senese (C-481/20)

Za účasti: Lottomatica Videolot Rete SpA (C-475/20), Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons) (C-476/20, C-478/20, C-480/20, C-482/20) a dalších

Výrok

- 1) Článek 49 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že je-li prokázáno, že vnitrostátní právní předpisy ukládající odvod, který má za následek snížení odměny koncesionářů pověřených správou her provozovaných na hracích přístrojích, s sebou přináší omezení svobody zaručené tímto ustanovením Smlouvy, brání uvedené ustanovení tomu, aby takové omezení mohlo být odůvodněno cíli založenými výlučně na úvahách souvisejících s ozdravením veřejných financí.
- 2) V rozsahu, v němž se uplatní článek 49 SFEU, musí být zásada ochrany legitimního očekávání vykládána v tom smyslu, že v zásadě nebrání takovým vnitrostátním právním předpisům, které během platnosti koncesních smluv uzavřených mezi obchodními společnostmi a správními orgány dotyčného členského státu dočasně snižují odměnu koncesionářů stanovenou v uvedených smlouvách, s výjimkou případu, kdy se vzhledem k rozsahu dopadu tohoto snížení na návratnost investic uskutečněných koncesionáři a k případné nenadálé a nepředvídatelné povaze tohoto opatření jeví, že uvedeným koncesionářům nebyl ponechán čas nezbytný k tomu, aby se mohli této nové situaci přizpůsobit.

(¹) Úř. věst. C 28, 25.1.2021.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – XP (C-518/20) a AR v. St. Vincenz-Krankenhaus GmbH (C-727/20) v. Fraport AG Frankfurt Airport Services Worldwide

(Spojené věci C-518/20 a C-727/20) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Úprava pracovní doby – Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 odst. 1 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Úplná invalidita nebo pracovní neschopnost z důvodu nemoci, k níž došlo během referenčního období – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví zánik nároku na placenou dovolenou za kalendářní rok po uplynutí určitého období – Povinnost zaměstnavatele umožnit pracovníkovi, aby uplatnil svůj nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok“)

(2022/C 424/05)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobci: XP C-518/20, AR C-727/20

Žalované: Fraport AG Frankfurt Airport Services Worldwide (C-518/20, St. Vincenz-Krankenhaus GmbH (C-727/20)

Výrok

Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie

musí být vykládány v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, podle které nárok pracovníka na placenou dovolenou za kalendářní rok, získaný za referenční období, v jehož průběhu pracovník skutečně pracoval před tím, než se ocitl v úplné invaliditě nebo pracovní neschopnosti z důvodu nemoci, která od té doby přetrvává, může zaniknout buď na konci období převoditelnosti povoleného vnitrostátním právem, nebo později, ačkoliv pracovníkovi jeho zaměstnavatel neumožnil včas tento nárok uplatnit.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 19, 18.1.2021.
Úř. věst. C 169, 3.5.2021.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Finanzamt B v. W AG

(Věc C-538/20) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Svoboda usazování – Články 49 a 54 SFEU – Odpočet konečných ztrát stále provozovny-nerezidenta – Stát, který se vzdal své daňové pravomoci na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění – Srovnatelnost situací“)

(2022/C 424/06)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Finanzamt B

Žalovaná: W AG

za přítomnosti: Bundesministerium der Finanzen

Výrok

Články 49 a 54 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání daňovému režimu členského státu, podle kterého společnost, která je rezidentem tohoto státu, nemůže od svého zdanitelného zisku odečíst konečné ztráty, které vznikly její stále provozovně nacházející se v jiném členském státě, v případě, kdy se členský stát sídla vzdal své pravomoci zdanit výsledky této stále provozovny na základě smlouvy o zamezení dvojímu zdanění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 35, 1.2.2021.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 22. září 2022 – International Management Group (IMG) v. Evropská komise

(Spojené věci C-619/20 P a C-620/20 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Rozvojová spolupráce – Plnění rozpočtu Unie v rámci nepřímého řízení mezinárodní organizací – Rozhodnutí již nepověřit úkoly souvisejícími s plněním rozpočtu určitý subjekt z důvodu pochybností o jeho postavení jakožto mezinárodní organizace – Žaloba na neplatnost – Splnění povinností vyplývajících ze zrušujícího rozsudku – Překážka věci rozsouzené – Povinnosti a pravomoci autora zrušeného aktu – Přípravný akt – Přípustnost – Návrh na náhradu škody – Právní norma, jejímž cílem je přiznat práva jednotlivcům – Finanční nařízení Unie – Povinnost řádné péče – Existence dostatečně závažného porušení této povinnosti – Konkrétní přezkum jednotlivého případu – Nemajetková újma – Přiměřená a dostatečná náhrada škody zrušením protiprávního aktu – Majetková újma – Stav řízení nedovolující vydat rozhodnutí ve věci – Vrácení věci Tribunálu“)

(2022/C 424/07)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: International Management Group (IMG) (zástupci: J.-Y. de Cara a L. Levi, advokáti)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupkyně: J. Baquero Cruz a J. Norris, zmocněnkyně)

Výrok

- 1) Věci C-619/20 P a C-620/20 P se pro účely tohoto rozsudku spojují.
- 2) Kasační opravný prostředek ve věci C-619/20 P se zamítá.
- 3) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 9. září 2020, IMG v. Komise (T-381/15 RENV, EU:T:2020:406), se zrušuje v rozsahu, v němž jako neopodstatněný zamítl návrh International Management Group (IMG) na náhradu škody, která jí údajně vznikla rozhodnutím Evropské komise již neuzavírat s IMG nové pověřovací dohody v rámci nepřímého řízení, obsaženým v dopise tohoto orgánu ze dne 8. května 2015.
- 4) Ve zbývajících částech se kasační opravný prostředek ve věci C-620/20 P zamítá.
- 5) Žaloba ve věci T-381/15 RENV se zamítá v rozsahu, v němž se týká návrhu na náhradu nemajetkové újmy, která vznikla International Management Group (IMG) v důsledku rozhodnutí uvedeného v bodě 3 výroku tohoto rozsudku.
- 6) Věc T-381/15 RENV se vrací Tribunálu Evropské unie, aby bylo rozhodnuto o návrhu uvedeném v bodě 3 výroku tohoto rozsudku v rozsahu, v němž se týká majetkové újmy uplatněné International Management Group (IMG).
- 7) International Management Group (IMG) se ukládá náhrada nákladů řízení ve věci C-619/20 P.
- 8) O nákladech řízení ve věcech C-620/20 P a T-381/15 RENV bude rozhodnuto později.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 28, 25.1.2021.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 1. srpna 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia – Itálie) – Sea Watch eV v. Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 a C-15/21), Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21), Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21)

(Spojené věci C-14/21 a C-15/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Činnosti pátrání po osobách v nebezpečí života nebo v nouzi na moři a jejich záchrany prováděné humanitární nevládní organizací – Režim použitelný na lodě – Směrnice 2009/16/ES – Úmluva Spojených národů o mořském právu – Mezinárodní úmluva o bezpečnosti lidského života na moři – Pravomoci státu vlajky a státu přístavu – Inspekce a zadržení lodí“)

(2022/C 424/08)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Sea Watch eV

Žalovaní: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti (C-14/21 a C-15/21), Capitaneria di Porto di Palermo (C-14/21), Capitaneria di Porto di Porto Empedocle (C-15/21)

Výrok

1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/16/ES ze dne 23. dubna 2009 o státní přístavní inspekci, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/2110 ze dne 15. listopadu 2017,

musí být vykládána v tom smyslu, že

- se vztahuje na lodě, které jsou sice klasifikované a certifikované státem vlajky jako nákladní lodě, ale v praxi jsou systematicky využívány humanitární organizací pro účely nekomerční činnosti pátrání po osobách v nebezpečí života nebo v nouzi na moři a jejich záchrany, a
- brání tomu, aby vnitrostátní právní úprava zajišťující provedení této směrnice do vnitrostátního práva omezila její použitelnost jen na lodě používané pro účely obchodní činnosti.

2) Článek 11 písm. b) směrnice 2009/16, ve znění směrnice 2017/2110, ve spojení s částí II přílohy I této směrnice v pozměněném znění musí být vykládán v tom smyslu, že stát přístavu může podrobit dodatečné inspekci lodě, které systematicky provádějí pátrací a záchranné činnosti a které se nacházejí v některém z jeho přístavů nebo ve vodách spadajících do jeho jurisdikce, poté, co vpluly do těchto vod, a po dokončení všech operací přelodění či vylodění osob, jimž se velitelé těchto lodí rozhodli poskytnout pomoc, jestliže tento stát na základě konkrétních právních a skutkových poznatků prokázal, že s ohledem na podmínky, za nichž byly tyto lodě provozovány, existují závažné indicie, které mohou dokládat nebezpečí pro zdraví, bezpečnost, pracovní podmínky na lodi či životní prostředí.

3) Článek 13 směrnice 2009/16, ve znění směrnice 2017/2110, musí být vykládán v tom smyslu, že při podrobných inspekcích prováděných na základě tohoto článku má stát přístavu pravomoc zohlednit skutečnost, že lodě, které byly státem vlajky klasifikovány a certifikovány jako nákladní lodě, jsou v praxi využívány pro účely systematického pátrání po osobách v nebezpečí života nebo v nouzi na moři a jejich záchrany, a to v rámci kontroly, jejímž účelem je na základě konkrétních právních a skutkových poznatků posoudit, zda s ohledem na podmínky provozování těchto lodí existuje nebezpečí pro osoby, majetek nebo životní prostředí. Stát přístavu naopak nemá pravomoc vyžadovat důkazy o tom, že takové lodě mají jiná osvědčení než ta, která jim byla vydána státem vlajky, nebo že splňují všechny požadavky platné pro jinou klasifikaci.

- 4) Článek 19 směrnice 2009/16, ve znění směrnice 2017/2110, musí být vykládán v tom smyslu, že je-li prokázáno, že lodě, které jsou v praxi využívány pro účely systematického pátrání po osobách v nebezpečí života nebo v nouzi na moři a jejich záchrany, ačkoli byly členským státem, jenž má postavení státu vlajky, klasifikovány a certifikovány jako nákladní lodě, byly provozovány takovým způsobem, že představovaly nebezpečí pro osoby, majetek nebo životní prostředí, nemůže členský stát, jenž má postavení státu přístavu, podmínit upuštění od zadržení takových lodí nebo zrušení jejich zadržení tím, že tyto lodě mají vhodná osvědčení pro takovou činnost a dodržují všechny příslušné požadavky. Naproti tomu může tento stát uložit určená nápravná opatření v oblasti bezpečnosti, zabránění znečištění, jakož i životních a pracovních podmínek na lodi, pokud jsou tato nápravná opatření odůvodněna závadami, které zjevně ohrožují bezpečnost, zdraví nebo životní prostředí a činí loď nezpůsobilou k plavbě na moři za podmínek, jež mohou zajistit bezpečnost na moři. Taková nápravná opatření musí být navíc vhodná, nezbytná a přiměřená tomuto účelu. Kromě toho jejich přijetí a jejich provádění státem přístavu musí být předmětem loajální spolupráce se státem vlajky a musí být při nich respektovány příslušné pravomoci obou těchto států.

(¹) Úř. věst. C 98, 22.3.2021.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesarbeitsgericht – Německo) – LB v. TO

(Věc C-120/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Sociální politika – Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků – Úprava pracovní doby – Článek 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie – Směrnice 2003/88/ES – Článek 7 – Nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok – Finanční náhrada za nevyčerpanou dovolenou po ukončení pracovního poměru – Tříletá promlčecí lhůta – Počátek běhu – Náležité informování pracovníka“)

(2022/C 424/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: LB

Odpůrkyně: TO

Výrok

Článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby a čl. 31 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie

musejí být vykládány v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, na jejímž základě je nárok na placenou dovolenou za kalendářní rok nabytý pracovníkem za referenční období promlčen po uplynutí tříleté lhůty, která začíná běžet na konci roku, v němž tento nárok vznikl, pokud zaměstnavatel pracovníkovi skutečně neumožnil tento nárok uplatnit.

(¹) Úř. věst. C 182, 10.5.2021.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Törvényszék – Maďarsko) – GM v. Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ

(Věc C-159/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Společná politika v oblasti azylu a přistěhovalectví – Směrnice Rady 2011/95/EU – Normy týkající se podmínek přiznávání postavení uprchlíka nebo statusu doplňkové ochrany – Odnětí postavení – Směrnice Rady 2013/32/EU – Společná řízení pro přiznávání a odnímání mezinárodní ochrany – Narušení národní bezpečnosti – Stanovisko specializovaného orgánu – Přístup ke spisu“)

(2022/C 424/10)

Jednací jazyk: maďarština

Předkládající soud

Fővárosi Törvényszék

Účastníci původního řízení

Žalobce: GM

Žalovaní: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság, Alkotmányvédelmi Hivatal, Terrorrelhárítási Központ

Výrok

- 1) Článek 23 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany ve spojení s čl. 45 odst. 4 této směrnice a s ohledem na obecnou zásadu unijního práva týkající se práva na řádnou správu a na článek 47 Listiny základních práv Evropské unie

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že pokud se rozhodnutí o zamítnutí žádosti o mezinárodní ochranu nebo o odnětí takové ochrany zakládá na informacích, jejichž zpřístupnění by ohrozilo národní bezpečnost dotčeného členského státu, dotyčná osoba nebo její poradce mohou mít přístup k těmto informacím pouze poté, co získají za tímto účelem povolení, není jim sdělena ani podstata důvodů, na nichž se taková rozhodnutí zakládají, a každopádně nesmějí použít informace, k nimž mohli mít přístup, pro účely správního nebo soudního řízení.

- 2) Článek 4 odst. 1 a 2, čl. 10 odst. 2 a 3, čl. 11 odst. 2, jakož i čl. 45 odst. 3 směrnice 2013/32 ve spojení s čl. 14 odst. 4 písm. a) a čl. 17 odst. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU ze dne 13. prosince 2011 o normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli požívat mezinárodní ochrany, o jednotném statusu pro uprchlíky nebo osoby, které mají nárok na doplňkovou ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany,

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě, podle níž v případě, že orgány odpovědné za specializované funkce související s národní bezpečností v neodůvodněném stanovisku konstatovaly, že osoba představuje ohrožení národní bezpečnosti, je rozhodující orgán na základě tohoto stanoviska systematicky povinen vyloučit poskytnutí doplňkové ochrany této osobě nebo jí odejmout mezinárodní ochranu, která byla uvedené osobě dříve udělena.

3) Článek 17 odst. 1 písm. b) směrnice 2011/95

musí být vykládán v tom smyslu, že

nebrání tomu, aby byl žadatel podle tohoto ustanovení vyloučen z nároku na doplňkovou ochranu na základě odsouzení v trestním řízení, které již bylo příslušným orgánům známo, když tyto orgány tomuto žadateli v předchozím řízení přiznaly postavení uprchlíka, které mu bylo následně odňato.

(¹) Úř. věst. C 228, 14.6.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria – Španělsko) – Zulima v. Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

(Věc C-215/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Smlouva o revolvingovém úvěru – Zneužívající povaha ujednání o sazbě úroků z úvěru – Žaloba podaná spotřebitelem, kterou se domáhá určení neplatnosti této smlouvy – Mimosoudní uspokojení nároků tohoto spotřebitele – Vzniklé náklady řízení, které musí nést uvedený spotřebitel – Zásada efektivity – Vnitrostátní právní úprava způsobila odradit téhož spotřebitele od výkonu práv vyplývajících ze směrnice 93/13/EHS“)

(2022/C 424/11)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 2 de Las Palmas de Gran Canaria

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Zulima

Žalovaná: Servicios prescriptor y medios de pagos EFC SAU

Výrok

Článek 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, nazírané ve světle zásady efektivity,

musí být vykládány v tom smyslu, že

nebrání vnitrostátní právní úpravě, podle které je spotřebitel v rámci soudního řízení o určení zneužívající povahy ujednání ve smlouvě mezi prodávajícím nebo poskytovatelem a tímto spotřebitelem povinen v případě, že bylo vyhověno jeho návrhovému žádání mimosoudní cestou, nést náklady řízení, pokud soud, kterému byla věc předložena, musí zohlednit případný nedostatek dobré víry na straně prodávajícího nebo poskytovatele a případně prodávajícímu nebo poskytovateli uložit náhradu nákladů spojených se soudním řízením, které byl tento spotřebitel nucen zahájit, aby se domohl ochrany svých práv, jež mu přiznává směrnice 93/13.

(¹) Úř. věst. C 320, 9.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 22. září 2022 (žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Bundesverwaltungsgericht – Německo) – Bundesrepublik Deutschland vertreten durch Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat v. MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21)

(Spojené věci C-245/21 a C-248/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Nařízení (EU) č. 604/2013 – Určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu – Články 27 a 29 – Přemístění dotyčné osoby do členského státu příslušného k posouzení její žádosti – Odklad přemístění z důvodu pandemie covidu-19 – Nemožnost provést přemístění – Soudní ochrana – Důsledky pro lhůtu pro přemístění“)

(2022/C 424/12)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Bundesrepublik Deutschland vertreten durch Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat

Odpůrci: MA (C-245/21), PB (C-245/21), LE (C-248/21),

Výrok

Článek 27 odst. 4 a čl. 29 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 604/2013 ze dne 26. června 2013, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o mezinárodní ochranu podané státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti v některém z členských států,

musí být vykládány v tom smyslu, že

lhůta pro přemístění stanovená v posledně uvedeném ustanovení není přerušena, pokud příslušné orgány členského státu přijmou na základě tohoto čl. 27 odst. 4 zrušitelné rozhodnutí o odkladu výkonu rozhodnutí o přemístění z důvodu, že tento výkon je z praktického hlediska nemožný s ohledem na pandemii covidu-19.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 278, 12.7.2021.

Rozsudek Soudního dvora (osmého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent – Belgie) – The Escape Center BVBA v. Belgische Staat

(Věc C-330/21) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Článek 98 – Možnost členských států uplatňovat sníženou sazbu DPH v některých případech dodání zboží a poskytnutí služeb – Příloha III bod 14 – Pojem „oprávnění k využívání sportovních zařízení“ – Fitness centra – Individuální nebo skupinová instruktáž“)

(2022/C 424/13)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen Afdeling Gent

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: The Escape Center BVBA

Žalovaný: Belgische Staat

Výrok

Článek 98 odst. 2 směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve spojení s bodem 14 její přílohy III,

musí být vykládán v tom smyslu, že

poskytování služeb spočívajících v poskytnutí oprávnění k využívání sportovních zařízení fitness centra a v poskytnutí individuální nebo skupinové instruktáže může podléhat snížené sazbě daně z přidané hodnoty, je-li tato instruktáž spojena s využíváním těchto zařízení a je nezbytná k provozování sportu a tělesné výchovy nebo je-li tato instruktáž vedlejší ve vztahu k oprávnění využívat tato zařízení nebo k jejich skutečnému využívání.

(¹) Úř. věst. C 338, 23.8.2021.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla – Španělsko) – Vicente v. Delia

(Věc C-335/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Zneužívající ujednání ve spotřebitelských smlouvách – Směrnice 93/13/EHS – Nekalé obchodní praktiky vůči spotřebitelům – Zásada efektivity – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Zjednodušené řízení o zaplacení odměny advokáta – Případná zneužívající povaha ujednání obsažených ve smlouvě o odměně – Vnitrostátní právní úprava, která nestanoví možnost soudního přezkumu – Článek 4 odst. 2 – Rozsah výjimky – Směrnice 2005/29/ES – Článek 7 – Klamavá obchodní praktika – Smlouva uzavřená mezi advokátem a jeho klientem, která pod hrozbou finanční sankce zakazuje tomuto klientovi zpětvzetí návrhu bez vědomí advokáta nebo v rozporu s jeho stanoviskem“)

(2022/C 424/14)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de Primera Instancia n° 10 bis de Sevilla

Účastníci původního řízení

Žalobce: Vicente

Žalovaná: Delia

Výrok

- 1) Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011, ve světle zásady efektivity a článku 47 Listiny základních práv Evropské unie

musí být vykládána v tom smyslu, že

brání vnitrostátní právní úpravě zjednodušeného řízení o zaplacení odměny advokáta, na základě které je nárok uplatněný vůči klientovi, který je spotřebitelem, předmětem rozhodnutí vydaného jiným než soudním orgánem, přičemž zásah soudu je možný až ve fázi případného opravného prostředku proti tomuto rozhodnutí a soud, jemuž byla tato věc předložena, nemůže – v případě potřeby z úřední povinnosti – ověřit, zda ujednání obsažená ve smlouvě, která dala vzniknout požadované odměně, nejsou zneužívající, ani nemůže připustit, aby účastníci řízení předložili jiné důkazy než listinné důkazy, které již byly předloženy uvedenému orgánu, který nemá soudní povahu.

2) Článek 4 odst. 2 směrnice 93/13, ve znění směrnice 2011/83,

musí být vykládán v tom smyslu, že

že výjimka stanovená v tomto ustanovení se nevztahuje na ujednání ve smlouvě uzavřené mezi advokátem a jeho klientem, podle něhož se klient pod hrozbou finanční sankce zavazuje řídit se pokyny tohoto advokáta, nejednat bez jeho vědomí nebo v rozporu s jeho stanoviskem a sám nevzít zpět návrh v soudním řízení, v němž svěřil postup uvedenému advokátovi.

3) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004

musí být vykládána v tom smyslu, že

vložení ujednání do smlouvy uzavřené mezi advokátem a jeho klientem, které upravuje finanční sankci k tíži tohoto klienta, pokud sám vezme zpět návrh v soudním řízení, v němž svěřil postup uvedenému advokátovi, přičemž toto ujednání odkazuje na tarif profesní komory a nebylo zmíněno v obchodní nabídce ani v rámci poskytnutí informací před uzavřením smlouvy, musí být považováno za „nekalou“ obchodní praxi ve smyslu článku 7 této směrnice, pokud způsobí nebo může způsobit, že průměrný spotřebitel učiní rozhodnutí o obchodní transakci, které by jinak neučinil, což musí posoudit vnitrostátní soud.

(¹) Úř. věst. C 382, 20.9.2021.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 22. září 2022 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht – Německo) – SI a další v. Bundesrepublik Deutschland

(Věc C-497/21) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Kontroly na hranicích, azyl a přistěhovalectví – Azylová politika – Směrnice 2013/32/EU – Společná řízení pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany – Žádost o mezinárodní ochranu – Důvody nepřipustnosti – Článek 2 písm. q) – Pojem „následná žádost“ – Článek 33 odst. 2 písm. d) – Odmítnutí žádosti o mezinárodní ochranu členským státem jako nepřipustné z důvodu zamítnutí předchozí žádosti podané dotčenou osobou v Dánském království – Pravomocné rozhodnutí přijaté Dánským královstvím“)

(2022/C 424/15)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobci: SI, TL, ND, VH, YT, HN

Žalovaná: Bundesrepublik Deutschland

Výrok

Článek 33 odst. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany ve spojení s jejím článkem 2 písm. q), jakož i s článkem 2 protokolu (č. 22) o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o FEU

musí být vykládán v tom smyslu, že

brání právní úpravě jiného členského státu než Dánského království, která stanoví možnost zcela nebo zčásti odmítnout jako nepřijatelnou žádost o mezinárodní ochranu ve smyslu článku 2 písm. b) této směrnice, kterou v tomto členském státě předloží státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti, jejichž předchozí žádost o mezinárodní ochranu předloženou v Dánském království posledně jmenovaný členský stát zamítl.

(¹) Úř. věst. C 502, 13.12.2021

Usnesení Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 6. září 2022 – (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Judecătoria Târgu-Mureș – Rumunsko) – trestní řízení zahájené na návrh Delgaz Grid SA

(Věc C-95/22) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Justiční spolupráce v trestních věcech – Článek 82 SFEU – Právo na informace v trestním řízení – Právo na informace o obvinění – Směrnice 2012/13/EU – Článek 6 odst. 1 – Oblast působnosti – Článek 47 Listiny základních práv Evropské unie – Účinná právní ochrana – Stížnost týkající se nepřiměřené délky trestního řízení – Vnitrostátní právní úprava umožňující podání takovéto stížnosti pouze osobám, které mají postavení podezřelého nebo obviněného – Článek 267 SFEU – Článek 53 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora – Zjevný nedostatek pravomoci“)

(2022/C 424/16)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Judecătoria Târgu-Mureș

Účastnice původního trestního řízení

Delgaz Grid SA

Výrok

Soudní dvůr Evropské unie zjevně nemá pravomoc k zodpovězení otázky, kterou mu položil Judecătoria Târgu-Mureș (soud prvního stupně v Târgu-Mureș, Rumunsko) rozhodnutím ze dne 28. ledna 2022.

(¹) Datum doručení: 11.2.2022.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne
21. dubna 2022 – XT v. Keolis Agen SARL**

(Věc C-271/22)

(2022/C 424/17)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Účastníci původního řízení

Žalobce: XT

Žalovaná: Keolis Agen SARL

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je přímo použitelný ve vztazích mezi soukromým dopravcem, který má jediné pověření veřejnou službou, a jeho zaměstnanci, a to zvláště s ohledem na liberalizaci odvětví železniční osobní dopravy?
- 2) Jaká je přiměřená doba k čerpání převedených čtyř týdnů placené dovolené získaných ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 v případě ročních období pro získávání nároků na placenou dovolenou?
- 3) Není v rozporu s čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 použití neomezené doby k čerpání převedené dovolené, neexistuje-li vnitrostátní právní nebo smluvní ustanovení upravující uvedený převod?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne
21. dubna 2022 – KH v. Keolis Agen SARL**

(Věc C-272/22)

(2022/C 424/18)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Účastníci původního řízení

Žalobce: KH

Žalovaná: Keolis Agen SARL

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je přímo použitelný ve vztazích mezi soukromým dopravcem, který má jediné pověření veřejnou službou, a jeho zaměstnanci, a to zvláště s ohledem na liberalizaci odvětví železniční osobní dopravy?
- 2) Jaká je přiměřená doba k čerpání převedených čtyř týdnů placené dovolené získaných ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 v případě ročních období pro získávání nároků na placenou dovolenou?

- 3) Není v rozporu s čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 použití neomezené doby k čerpání převedené dovolené, neexistuje-li vnitrostátní právní nebo smluvní ustanovení upravující uvedený převod?

(¹) Úř. věst. 2003, L 299, s. 9.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne
21. dubna 2022 – BX v. Keolis Agen SARL**

(Věc C-273/22)

(2022/C 424/19)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Účastníci původního řízení

Žalobce: BX

Žalovaná: Keolis Agen SARL

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (¹) vykládán v tom smyslu, že je přímo použitelný ve vztazích mezi soukromým dopravcem, který má jediné pověření veřejnou službou, a jeho zaměstnanci, a to zvláště s ohledem na liberalizaci odvětví železniční osobní dopravy?
- 2) Jaká je přiměřená doba k čerpání převedených čtyř týdnů placené dovolené získaných ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 v případě ročních období pro získávání nároků na placenou dovolenou?
- 3) Není v rozporu s čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 použití neomezené doby k čerpání převedené dovolené, neexistuje-li vnitrostátní právní nebo smluvní ustanovení upravující uvedený převod?

(¹) Úř. věst. 2003, L 299, s. 9.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne
21. dubna 2022 – FH v. Keolis Agen SARL**

(Věc C-274/22)

(2022/C 424/20)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Účastníci původního řízení

Žalobce: FH

Žalovaná: Keolis Agen SARL

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je přímo použitelný ve vztazích mezi soukromým dopravcem, který má jediné pověření veřejnou službou, a jeho zaměstnanci, a to zvláště s ohledem na liberalizaci odvětví železniční osobní dopravy?
- 2) Jaká je přiměřená doba k čerpání převedených čtyř týdnů placené dovolené získaných ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 v případě ročních období pro získávání nároků na placenou dovolenou?
- 3) Není v rozporu s čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 použití neomezené doby k čerpání převedené dovolené, neexistuje-li vnitrostátní právní nebo smluvní ustanovení upravující uvedený převod?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil de Prud'hommes d'Agen (Francie) dne
21. dubna 2022 – NW v. Keolis Agen SARL**

(Věc C-275/22)

(2022/C 424/21)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil de Prud'hommes d'Agen

Účastníci původního řízení

Žalobce: NW

Žalovaná: Keolis Agen SARL

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 7 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že je přímo použitelný ve vztazích mezi soukromým dopravcem, který má jediné pověření veřejnou službou, a jeho zaměstnanci, a to zvláště s ohledem na liberalizaci odvětví železniční osobní dopravy?
- 2) Jaká je přiměřená doba k čerpání převedených čtyř týdnů placené dovolené získaných ve smyslu čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 v případě ročních období pro získávání nároků na placenou dovolenou?
- 3) Není v rozporu s čl. 7 odst. 1 směrnice 2003/88 použití neomezené doby k čerpání převedené dovolené, neexistuje-li vnitrostátní právní nebo smluvní ustanovení upravující uvedený převod?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9.

**Kasační opravný prostředek podaný dne 12. května 2022 the aircscreen company GmbH & Co. KG
proti usnesení Tribunálu (druhého senátu) vydanému dne 7. března 2022 ve věci T-382/21, the
aircscreen company GmbH & Co. KG v. Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví**

(Věc C-320/22 P)

(2022/C 424/22)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: the aircscreen company GmbH & Co. KG (zástupci: O. Spieker, D. Mienert, J. Selbmann, advokáti)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví, Moviescreens Rental GmbH

Soudní dvůr Evropské unie (senát rozhodující o přijatelnosti opravných prostředků) rozhodl usnesením ze dne 28. září 2022, že opravný prostředek je nepřijatelný a že navrhovatel ponese vlastní náklady řízení.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
(Chorvatsko) dne 16. května 2022 – Centar za restrukturiranje i prodaju v. PROM-VIDIJA d.o.o.**

(Věc C-327/22)

(2022/C 424/23)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Centar za restrukturiranje i prodaju

Odpůrkyně: PROM-VIDIJA d.o.o.

Předběžná otázka

Je třeba mít za to, že pravidlo stanovené v článku 121 Sudski poslovník (jednací řád soudů) a pokyn předsedy Visoki trgovački sud (odvolací obchodní soud) Su-918/21–19 ze dne 20. ledna 2022, který zakazuje odeslat rozhodnutí soudců, pokud plně neodpovídají pořadí projednávání uvedenému v tomto pokynu, jsou v souladu s čl. 19 odst. 1 SEU a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie?

**Kasační opravný prostředek podaný dne 24. května 2022 Annou Hrebenyuk proti rozsudku
Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 23. března 2022 ve věci T-252/21, Anna Hrebenyuk v. Úřad
Evropské unie pro duševní vlastnictví**

(Věc C-338/22 P)

(2022/C 424/24)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Anna Hrebenyuk (zástupce: H.-J. Ruhl, avocat)

Další účastník řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví

Usnesením ze dne 22. září 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl o zamítnutí žádosti o přijetí kasačního opravného prostředku a o tom, že účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ponese vlastní náklady řízení.

Kasační opravný prostředek podaný dne 25. května 2022 Laboratorios Ern, SA proti rozsudku Tribunálu (šestého senátu) vydanému dne 16. března 2022 ve věci T-315/21, Laboratorios Ern v. EUIPO – Nordesta (APIAL)

(Věc C-342/22 P)

(2022/C 424/25)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Laboratorios Ern, SA (zástupkyně: I. Miralles Llorca, abogada)

Další účastníci řízení: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), Nordesta GmbH

Usnesením ze dne 28. září 2022 Soudní dvůr (senát rozhodující o přijatelnosti kasačních opravných prostředků) rozhodl, že kasační opravný prostředek je nepřijatelný a že společnost Laboratorios Ern, SA ponese vlastní náklady řízení.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Administrativen sad Sofia grad (Bulharsko) dne 13. července 2022 – Agencia „Patna infrastruktura“ v. Rakovoditel na upravljavaštia organ na operativna programa „Transport“ 2007 – 2013 i direktor na direkcia „Koordinacia na programi i proekti“ v Ministerstvoto na transporta

(Věc C-471/22)

(2022/C 424/26)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Administrativen sad Sofia grad

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Agencia „Patna infrastruktura“

Žalovaný: Rakovoditel na upravljavaštia organ na operativna programa „Transport“ 2007 – 2013 i direktor na direkcia „Koordinacia na programi i proekti“ v Ministerstvoto na transporta

Předběžné otázky

1. Lze rozhodnutí Evropské komise ze dne 27. července 2021, C(2021) [5739] o částečném zrušení příspěvku Fondu soudržnosti do operačního programu „Doprava“ 2007 – 2013 v rámci cíle Konvergence v Bulharsku, CCI2007BG161PO004, při přihlédnutí k požadavkům ohledně právního základu, odůvodnění, úplnosti a objektivit provedeného přezkumu, považovat za platné podle čl. 296 odst. 3 SFEU a zásady řádné správy podle článku 41 Listiny?
2. Musí být článek 100 nařízení Rady č. 1083/2006 (¹) vykládán v tom smyslu, že Evropská komise nemusí pro účely zákonnosti svých rozhodnutí konstatovat, posuzovat a klasifikovat všechny právně relevantní skutečnosti v řízení, nýbrž že své závěry musí omezit na komunikaci a výměnu stanovisek s členským státem, příp. sdělení členského státu, a vyvodit je pouze z nich?

3. Jsou příslušné vnitrostátní orgány v takové situaci, jako je situace v projednávané věci, kdy existuje pravomocný právní akt Evropské komise, jímž se členskému státu stanoví finanční oprava z důvodu nesrovnalosti při vydávání prostředků Evropské unie v rámci tří samostatných zadávacích řízení, povinné provést vlastní řízení ke zjištění nesrovnalostí, aby legálně provedly finanční opravu podle článku 98 nařízení č. 1083/2006?
4. V případě záporné odpovědi na předchozí otázku, lze pak vycházet z toho, že je zajištěno právo osob, aby se v souladu s právem na řádnou správu podle článku 41 Listiny účastnily řízení o provedení finanční opravy členskými státy?
5. Musí být článek 47 Listiny vykládán v tom smyslu, že vnitrostátní soud je v takové situaci, jako je situace v projednávané věci, kdy existuje pravomocný právní akt Evropské komise, jímž se členskému státu stanoví finanční oprava z důvodu nesrovnalosti při vydávání prostředků Evropské unie v rámci tří samostatných zadávacích řízení, vázán zjištěními a závěry Evropské komise, pokud musí rozhodnout o žalobě proti provedení finanční opravy příslušným vnitrostátním orgánem ohledně některého z těchto zadávacích řízení, nebo z uvedeného ustanovení vyplývá, že musí v rámci kompletního soudního řízení všemi zákonem stanovenými prostředky konstatovat a přezkoumat právně relevantní skutečnosti a okolnosti sporu a tím poskytnout vhodné právní řešení?
6. Zní-li odpověď na výše uvedenou otázku v tom smyslu, že vnitrostátní soud je vázán rozhodnutím Evropské komise, včetně jejích skutkových zjištění, lze pak vycházet z toho, že osobám, jimž byla finanční oprava uložena, je zajištěno právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces podle článku 47 Listiny?

(¹) Nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999 (Úř. věst. 2006, L 210, s. 25).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 14. července 2022 – NO v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-472/22)

(2022/C 424/27)

Jednací jazyk: portugalsština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Žalobce: NO

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

1. Musí být článek 49 SFEU (svoboda usazování) nebo článek 63 SFEU (volný pohyb kapitálu) vykládány v tom smyslu, že brání zákonnému ustanovení nebo daňové praxi členského státu, podle nichž se pro účely zdanění příjmů fyzické osoby v tomto členském státě daňové zvýhodnění spočívající ve zdanění 50 % zisku z převodu podílů v obchodní společnosti vztahuje na převody podílů ve společnostech založených podle vnitrostátního práva, nikoli však na převody podílů ve společnostech se sídlem v jiném členském státě?

2. Musí být článek 49 SFEU (svoboda usazování) nebo článek 63 SFEU (volný pohyb kapitálu) vykládány v tom smyslu, že brání zákonnému ustanovení nebo daňové praxi členského státu, podle nichž se pro účely zdanění příjmů fyzické osoby v tomto členském státě daňové zvýhodnění spočívající ve zdanění 50 % zisku z převodu podílů v obchodní společnosti vztahuje na převody podílů ve společnostech, které mají své skutečné sídlo v tuzemsku, avšak nikoli na převody podílů ve společnostech, které mají své skutečné sídlo v jiném členském státě?
3. Musí být článek 49 SFEU (svoboda usazování) nebo článek 63 SFEU (volný pohyb kapitálu) vykládány v tom smyslu, že brání zákonnému ustanovení nebo daňové praxi členského státu, podle nichž se pro účely zdanění příjmů fyzické osoby v tomto členském státě daňové zvýhodnění spočívající ve zdanění 50 % zisku z převodu podílů v obchodní společnosti vztahuje na převody podílů ve společnostech, které jsou daňovými rezidenty v tuzemsku, nikoli však na převody podílů ve společnostech, které jsou daňovými rezidenty v jiném členském státě?
4. Musí být článek 49 SFEU (svoboda usazování) nebo článek 63 SFEU (volný pohyb kapitálu) vykládány v tom smyslu, že brání zákonnému ustanovení nebo daňové praxi členského státu, podle nichž se pro účely zdanění příjmů fyzické osoby v tomto členském státě daňové zvýhodnění spočívající ve zdanění 50 % zisku z převodu podílů v obchodní společnosti vztahuje na převody podílů ve společnostech, které vykonávají svou činnost v tuzemsku, avšak nikoli na převody podílů ve společnostech, které vykonávají svou činnost v jiném členském státě?
5. Musí být zásada zákazu zneužití vykládána v tom smyslu, že se vztahuje na převod podílů v obchodní společnosti, jako je převod v projednávané věci, který má v podstatě stejný výsledek jako výplata dividend a jehož právní forma byla daňovým poplatníkem zvolena za účelem získání daňového zvýhodnění vyplývajícího z vnitrostátního práva a použitelného výhradně na kapitálové zisky z cenných papírů, za takových okolností, jako jsou okolnosti projednávané věci, kdy přiznání dotčeného daňového zvýhodnění daňovému poplatníkovi závisí na možnosti daňového poplatníka uplatnit a využít svobodu usazování podle článku 49 SFEU nebo volný pohyb kapitálu podle článku 63 SFEU?
6. Musí být zásada zákazu zneužití vykládána v tom smyslu, že brání tomu, aby daňový poplatník uplatnil a využil svobodu usazování (podle článku 49 SFEU) nebo volný pohyb kapitálu (podle článku 63 SFEU) za účelem využití daňového zvýhodnění stanoveného vnitrostátním právem pro kapitálové zisky z převodu podílů v obchodní společnosti, pokud, s hlavním cílem využít toto daňové zvýhodnění, provedl transakci, která je ve své podstatě rovnocenná výplatě dividend, jako je převod akcií?
7. V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, může se daňový poplatník dovolávat právní jistoty nebo legitimního očekávání, aby se bránil neuznání svobody usazování nebo volného pohybu kapitálu na základě zásady zákazu zneužití, a tím legitimizovat toto zneužívající jednání?
8. Musí být zásada zákazu zneužití vykládána v tom smyslu, že její uplatnění závisí na ověření podmínek pro uplatnění obecného vnitrostátního pravidla proti zneužitím?
9. Musí být zásada zákazu zneužití vykládána v tom smyslu, že její uplatnění závisí na tom, zda se jí dovolávají vnitrostátní orgány?
10. Musí být zásada zákazu zneužití vykládána v tom smyslu, že její uplatnění závisí na tom, zda vnitrostátní daňové orgány dodrží postup stanovený pro uplatnění obecného vnitrostátního pravidla proti zneužitím?
11. Musí být zásada zákazu zneužití vzhledem k tomu, že vnitrostátní soud má omezenou pravomoc posuzovat zákonnost daňových aktů a rozhodovat o jejich zrušení nebo zachování v právním řádu, aniž by nahrazoval daňovou správu, vykládána v tom smyslu, že Tribunal Arbitral (rozhodčí soud [pro daňové věci], Portugalsko) má pravomoc překlasifikovat/předefinovat/překvalifikovat zneužívající transakci a na transakci, která by existovala místo ní, použít příslušné vnitrostátní právní předpisy?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. července 2022 –
Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) v. Ministère de l'Agriculture et
de la Souveraineté alimentaire**

(Věc C-501/22)

(2022/C 424/28)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Žalovaný: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Předběžná otázka

Musí být článek 164 nařízení (EU) č. 1308/2013⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že opravňuje k rozšíření působnosti mezioborových dohod, které stanoví přísnější pravidla, než jsou pravidla stanovená unijní právní úpravou, nejen v oblasti „pravidel produkce“ uvedených v písmenu b) tohoto článku, nýbrž i ve všech oblastech uvedených v písm. a) a písm. c) až n), pro které lze podle jeho ustanovení požadovat rozšíření působnosti mezioborové dohody, a zejména, zda tento článek opravňuje k přijetí přísnějších pravidel ve formě mezioborové dohody a k jejich rozšíření na všechny hospodářské subjekty, i když unijní právní úprava stanoví pro danou kategorii ovoce nebo zeleniny pravidla pro uvádění na trh?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zruší nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. července 2022 –
Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) v. Ministère de l'Agriculture et
de la Souveraineté alimentaire**

(Věc C-502/22)

(2022/C 424/29)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Žalovaný: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 164 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zruší nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že opravňuje k rozšíření působnosti mezioborových dohod, které stanoví přísnější pravidla, než jsou pravidla stanovená unijní právní úpravou, nejen v oblasti „pravidel produkce“ uvedených v písmenu b) tohoto článku, nýbrž i ve všech ostatních oblastech uvedených v písm. a) a písm. c) až n), pro které lze podle jeho ustanovení požadovat rozšíření působnosti mezioborové dohody?

- 2) Musí být článek 164 nařízení č. 1308/2013 v případě neexistence zvláštních unijních pravidel pro danou kategorii ovoce nebo zeleniny vykládán v tom smyslu, že opravňuje k rozšíření působnosti mezioborových dohod, které stanoví přísnější pravidla, než jsou použitelné normy přijaté Evropskou hospodářskou komisí OSN, na které odkazuje evropské právo?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 347, s. 671.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. července 2022 –
Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) v. Ministère de l'Agriculture et
de la Souveraineté alimentaire**

(Věc C-503/22)

(2022/C 424/30)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Žalovaný: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 164 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že opravňuje k rozšíření působnosti mezioborových dohod, které stanoví přísnější pravidla, než jsou pravidla stanovená unijní právní úpravou, nejen v oblasti „pravidel produkce“ uvedených v písmenu b) tohoto článku, nýbrž i ve všech oblastech uvedených v písm. a) a písm. c) až n), pro které lze podle jeho ustanovení požadovat rozšíření působnosti mezioborové dohody, a zejména, zda opravňuje k přijetí přísnějších pravidel mezioborovou dohodou a k jejich rozšíření na všechny hospodářské subjekty, i když unijní právní úprava stanoví pro danou kategorii ovoce nebo zeleniny pravidla pro uvádění na trh a balení?
- 2) V případě, že se odpověď na předcházející otázku liší podle toho, jestli se jedná o „pravidla pro uvádění na trh“ uvedená v písmenu [d]) [odstavce 4] tohoto článku nebo o „minimální normy pro obalovou a obchodní úpravu“ uvedené v písmenu k) téhož [odstavce], tak zda se na stanovení velikostních rozsahů určených k zajištění jednotnosti výrobků ve stejném balení vztahují pravidla pro uvádění na trh nebo normy pro obalovou úpravu?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 347, s. 671.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Conseil d'État (Francie) dne 22. července 2022 –
Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel) v. Ministère de l'Agriculture et
de la Souveraineté alimentaire**

(Věc C-504/22)

(2022/C 424/31)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Conseil d'État

Účastníci původního řízení

Žalobce: Association interprofessionnelle des fruits et légumes frais (Interfel)

Žalovaný: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 164 nařízení (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013 ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že opravňuje k rozšíření působnosti mezioborových dohod, které stanoví přísnější pravidla, než jsou pravidla stanovená unijní právní úpravou, nejen v oblasti „pravidel produkce“ uvedených v písmenu b) tohoto článku, nýbrž i ve všech oblastech uvedených v písm. a) a písm. c) až n), pro které lze podle jeho ustanovení požadovat rozšíření působnosti mezioborové dohody?
- 2) Spadá stanovení data sklizně a data uvedení na trh pod pravidla, která lze stanovit mezioborovou dohodou a jejichž působnost lze rozšířit na základě článku 164 nařízení č. 1308/2013, a pokud tomu tak je, spadá stanovení data sklizně a uvedení na trh pod „pravidla produkce“ uvedená v písmenu b) tohoto článku, nebo, jak bylo dříve stanoveno v příloze XVIa nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007 ⁽²⁾, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty, pod „pravidla týkající se uvádění na trh“ uvedená v písmenu d) téhož článku?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. 2013, L 347, s. 671).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) (Úř. věst. 2007, L 299, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 25. července 2022 – Deco Proteste – Editores Lda
v. Autoridade Tributária e Aduaneira**

(Věc C-505/22)

(2022/C 424/32)

Jednací jazyk: portugalská

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Deco Proteste – Editores Lda

Žalovaná: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžné otázky

- 1) Za okolností, kdy je k předplatnému periodik novým předplatitelům poskytnut dárek (přístroj), je třeba takové dodání považovat pro účely článku 16 směrnice o DPH ⁽¹⁾ za:
 - a) bezúplatné dodání, odlišné od předplatného periodického tisku,
nebo
 - b) součást jediného plnění prováděného za úplatu,
anebo
 - c) součást obchodního balíčku, který se skládá z hlavního plnění (předplatné časopisu) a vedlejšího plnění (poskytnutí dárku), přičemž toto vedlejší plnění se považuje za poskytnuté za úplatu a za instrumentální k předplatnému časopisu?

- 2) Pokud bude první otázka zodpovězena v tom smyslu, že se jedná o bezúplatné dodání, je stanovení ročního limitu celkové hodnoty darů odpovídající poměru pěti promile obratu osoby povinné k dani za předchozí rok (vedle limitu jednotkové hodnoty) v souladu s pojmem „dár[ek] malé hodnoty pro účely podnikání“ uvedeným v čl. 16 druhém pododstavci směrnice o DPH?
- 3) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, je třeba mít za to, že poměr pěti promile obratu osoby povinné k dani za předchozí rok je tak nízký, že zbavuje čl. 16 druhého pododstavce směrnice o DPH užitečného účinku?
- 4) Je tento limit pěti promile obratu osoby povinné k dani za předchozí rok, a to i s ohledem na účely, pro které byl stanoven, v rozporu se zásadami neutrality, rovného zacházení, resp. zákazu diskriminace, a proporcionality?

(¹) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel Braşov (Rumunsko) dne
27. července 2022 – KL, PO v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Braşov**

(Věc C-508/22)

(2022/C 424/33)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel Braşov

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: KL, PO

Odpůrkyně: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Braşov

Předběžné otázky

- 1) Může být unijní právo (článek 110 SFEU) vykládáno v tom smyslu, že částka daně, která je podle unijního práva zakázaná, je zahrnuta do hodnoty vozidla a může být převedena spolu s vlastnickým právem k tomuto vozidlu ve prospěch třetích osob?
- 2) Brání výklad [článku] 110 SFEU takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava obsažená v článku 1 OUG č. 52/2017, podle níž lze daň zakázanou unijním právem vrátit pouze daňovému poplatníkovi, který daň zaplatil, a nikoli pozdějším nabyvatelům vozidla, za které byla daň zaplacená, pokud daň nebyla vrácena osobě, která ji zaplatila?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne
28. července 2022 – Romaqua Group SA v. Societatea Națională Apele Minerale, Agenția Națională
pentru Resurse Minerale**

(Věc C-510/22)

(2022/C 424/34)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Romaqua Group SA

Odpůrkyně: Societatea Națională Apele Minerale, Agenția Națională pentru Resurse Minerale

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 106 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která zachovává přímé udělení licencí k využívání zdrojů minerálních vod společnosti zcela vlastněné státem, a to od počátku, a nikoli za podmínek hospodářské soutěže, prostřednictvím postupného a neomezeného prodlužování výhradních licencí (které má k dispozici státní společnost)?
- 2) Musí být článek 16 Listiny základních práv Evropské unie, článek 49 SFEU, článek 119 SFEU a článek 3 směrnice 2009/54/ES o využívání a prodeji přírodních minerálních vod ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je výše uvedená právní úprava dotčená ve věci v původním řízení, která neodůvodněně omezuje svobodu výkonu obchodní činnosti a svobodu usazování?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/54/ES ze dne 18. června 2009 o využívání a prodeji přírodních minerálních vod (Přepříslané znění) (Úř. věst. L 164, 26.6.2009, s. 45).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesarbeitsgericht (Německo) dne 3. srpna 2022 – J.M.P. v. AP Assistenzprofis GmbH

(Věc C-518/22)

(2022/C 424/35)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesarbeitsgericht

Účastnice původního řízení

Žalobkyně a navrhovatelka v řízení o opravném prostředku „Revision“: J.M.P.

Žalovaná a odpůrkyně v řízení o opravném prostředku „Revision“: AP Assistenzprofis GmbH

Předběžná otázka

Lze čl. 4 odst. 1, čl. 6 odst. 1, článek 7 a čl. 2 odst. 5 směrnice 2000/78/ES ⁽¹⁾ – ve světle požadavků stanovených Listinou základních práv Evropské unie, jakož i ve světle článku 19 Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením – vykládat v tom smyslu, že v takové situaci, jako je situace v původním řízení, lze odůvodnit přímou diskriminaci na základě věku?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání (Úř. věst. 2000, L 303, s. 16; Zvl. vyd. 05/04 s. 79).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Apelativen sad Veliko Tarnovo (Bulharsko) dne 4. srpna 2022 – UT v. SO

(Věc C-523/22)

(2022/C 424/36)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Apelativen sad Veliko Tarnovo

Účastníci původního řízení

Obžalovaný: UT

Vedlejší žalobce a žalobce v občanskoprávním řízení: SO

Předběžné otázky

1. Musí být definice úvěrové instituce uvedená v čl. 4 odst. 1 bodě 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽¹⁾ ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 vykládána v tom smyslu, že úvěry musí být poskytovány výlučně z prostředků, které byly přijaty jako vklady nebo jiné splatné peněžní prostředky od veřejnosti, nebo může úvěrová instituce úvěry poskytovat i z prostředků z jiných zdrojů?
2. Jak má být vykládán obsah výrazu „dokument vystavený orgány v jakékoliv formě, jímž se uděluje právo vykonávat činnost“, ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 42 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, a, pokud jde o úvěrové transakce, zahrnuje jak povolovací režim založený na povolení, tak i povolovací režim založený na registraci?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2013, L 176, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Rejonowym dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polsko) dne 9. srpna 2022 – Getin Noble Bank a další

(Věc C-531/22)

(2022/C 424/37)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: Getin Noble Bank S.A., TF, C2, PI

Další účastníci řízení: TL, EOS, Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie, MG, Komornik Sądowy AC

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 6 odst. 1 a čl. 7 odst. 1 směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách⁽¹⁾ a zásady právní jistoty, nezvratnosti pravomocných soudních rozhodnutí, efektivity a proporcionality vykládány v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že vnitrostátní soud nemůže z úřední povinnosti provést přezkum zneužívajících smluvních ujednání a vyvodit z toho důsledky, pokud vykonává dohled nad exekucí řízením vedeným soudním exekutorem na základě pravomocného platebního rozkazu opatřeného doložkou vykonatelnosti, jenž byl vydán v řízení, v němž se neprovádí žádné důkazy?
- 2) Musí být čl. 3 odst. 1, čl. 6 odst. 1, čl. 7 odst. 1 a 2 a článek 8 směrnice 93/13, článek 47 Listiny základních práv a svobod Evropské unie a zásady právní jistoty, efektivity, proporcionality a práva být vyslechnut soudem vykládány v tom smyslu, že brání soudnímu výkladu vnitrostátní právní úpravy, podle níž má zápis zneužívajícího smluvního

ujednání do rejstříku zakázaných klauzulí za následek, že toto ujednání bude považováno za zneužívající v jakémkoli řízení, jehož účastníkem je spotřebitel, včetně:

- řízení vůči jinému prodávajícímu nebo dodavateli (podnikateli) než tomu, proti němuž probíhalo řízení o zápisu zneužívajícího ujednání do rejstříku zakázaných klauzulí,
- pokud jde o ustanovení, jehož znění není jazykově totožné, ale které má stejný význam a stejný účinek vůči spotřebiteli?

(¹) Úř. věst. 1993, L 95, s. 29, Zvl. vyd. 15/02, s. 288.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Düsseldorf (Německo) dne 15. srpna 2022 – Air Europa Lineas Aereas v. VO, GR

(Věc C-545/22)

(2022/C 424/38)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Düsseldorf

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka v odvolacím řízení: Air Europa Lineas Aereas

Odpůrci v odvolacím řízení: VO, GR

Předběžná otázka

Musí být čl. 5 odst. 3 nařízení (ES) č. 261/2004 (¹) vykládán v tom smyslu, že zrušení letu je způsobeno mimořádnými okolnostmi, pokud letecký dopravce po vypuknutí celosvětové pandemie covidu-19 v důsledku zhroucení celosvětové letecké dopravy od března 2020 drasticky omezí svůj letový plán z důvodu nerentabilního vytížení letů a za účelem ochrany zdraví posádky a pilota a zruší velké množství letů, aniž byl ke zrušení nucen opatřeními orgánů veřejné moci, jako jsou uzávěry letišť, zákazy letů nebo zákazy vstupu na území?

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (Úř. věst. 2004, L 46, s. 1; Zvl. vyd. 07/08 s. 10).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Giudice di pace di Fondi (Itálie) dne 18. srpna 2022 – M.M. v. Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Věc C-548/22)

(2022/C 424/39)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Giudice di pace di Fondi

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: M.M.

Žalovaní: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Předběžná otázka

Musí být článek 288 Smlouvy o fungování Evropské unie, články 17, 31, 34 a 47 Listiny základních práv Evropské unie a článek 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby⁽¹⁾, ustanovení 4 rámcové dohody o částečném pracovním úvazku uzavřené dne 6. června 1997, která je přílohou směrnice Rady 97/81/ES ze dne 15. prosince 1997 o rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS⁽²⁾, ve znění směrnice Rady 98/23/ES ze dne 7. dubna 1998⁽³⁾, a ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS⁽⁴⁾, vykládány v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, jako je právní úprava uvedená v článku 29 [legislativního nařízení č. 116 ze dne 13.] července 2017, který byl nahrazen článkem 1 odst. 629 zákona č. 234 ze dne 30. prosince 2021, který stanoví automatické *ex lege* vzdání se všech nároků souvisejících s prováděním výše uvedených směrnic, přičemž dochází ke ztrátě veškeré další ochrany v oblasti odměňování, zaměstnanosti a sociální ochrany zaručené unijním právem:

- v případě pouhého podání žádosti honorárním soudcem nebo státním zástupcem, jako pracovníkem Evropské unie na dobu určitou a na částečný úvazek, který je srovnatelný se soudcem nebo státním zástupcem z povolání jako pracovníkem Evropské unie na dobu neurčitou a na plný úvazek, o účast ve stabilizačním řízení, které pouze formálně provádí ustanovení 5 odst. 1 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené dne 18. března 1999, která je přílohou směrnice 1999/70,
- nebo v případě neúspěchu ve výše uvedeném řízení nebo nepodání žádosti a obdržení náhrady ve výši zjevně neadekvátní a nepřiměřené újme způsobené v důsledku neprovedení těchto směrnic?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2003, L 299, s. 9.

⁽²⁾ Úř. věst. 1998, L 14, s. 9.

⁽³⁾ Směrnice Rady 98/23/ES ze dne 7. dubna 1998, kterou se oblast působnosti směrnice 97/81/ES o Rámcové dohodě o částečném pracovním úvazku uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS rozšiřuje na Spojené království Velké Británie a Severního Irska (Úř. věst. 1998, L 131, s. 10; Zvl. vyd.05/03 s. 278).

⁽⁴⁾ Úř. věst. 1999, L 175, s. 43.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rajonen sad Burgas (Bulharsko) dne 25. srpna 2022 – JD v. OB

(Věc C-562/22)

(2022/C 424/40)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Rajonen sad Burgas

Účastníci původního řízení

Žalobce: JD

Žalovaný: OB

Předběžné otázky

Na základě čl. 19 odst. 3 písm. b) SEU a čl. 267 odst. 1 písm. b) a odst. 3 SFEU: Představují právní předpisy Bulharské republiky jako členského státu dotčené v původním řízení, podle nichž je nabytí vlastnictví zemědělské půdy v Bulharsku podmíněno pětiletým pobytem na území tohoto členského státu, omezení, které porušuje články 18, 49, 63 a 345 SFEU?

Konkrétněji, představuje uvedená podmínka pro nabytí vlastnictví nepřiměřené opatření, které co do důvodu porušuje zákaz diskriminace podle článku 18 SFEU, jakož i zásadu volného pohybu kapitálu a zásadu svobody usazování v rámci Unie, které jsou zakotveny v článcích 49 a 63 SFEU a článku 45 Listiny základních práv Evropské unie?

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Østre Landsret (Dánsko) dne 26. srpna 2022 –
A, B a Association C v. Skatteministeriet**

(Věc C-573/22)

(2022/C 424/41)

Jednací jazyk: dánština

Předkládající soud

Østre Landsret

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: A, B a Association C

Odpůrce: Skatteministeriet

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 370 ve spojení s bodem 2 části A přílohy X směrnice Rady 2006/112/ES ⁽¹⁾ ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán tak, že umožňuje dotčeným členským státům, aby uvalily DPH na zákonné mediální koncesionářské poplatky, které slouží k financování nekomerčních činností veřejnoprávního rozhlasu a televize, bez ohledu na to, že nedochází k „poskytnutí služby za úplatu“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 uvedené směrnice?

Je-li odpověď na první otázku kladná, je Soudní dvůr žádán, aby odpověděl na následující předběžné otázky:

- 2) Musí být článek 370 ve spojení s bodem 2 části A přílohy X směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán tak, že je zachována možnost členského státu uvalit DPH na zákonné mediální koncesionářské poplatky, jak jsou popsány v první otázce, jestliže členský stát, co dne 1. ledna 1978 vstoupila v platnost směrnice 77/388/EHS ⁽²⁾ ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu (šestá směrnice), změnil systém koncesionářských poplatků tak, že se koncesionářské poplatky již neplatí za vlastnictví rozhlasového a televizního zařízení, nýbrž za vlastnictví jakéhokoliv zařízení, jehož prostřednictvím lze přímo přijímat audiovizuální programy a služby, včetně chytrých telefonů, počítačů atd.?
- 3) Musí být článek 370 ve spojení s bodem 2 části A přílohy X směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vykládán tak, že je zachována možnost členského státu uvalit DPH na zákonné mediální koncesionářské poplatky, jak jsou popsány v první otázce, jestliže členský stát, co dne 1. ledna 1978 vstoupila v platnost směrnice 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských

států týkajících se daní z obratu (šestá směrnice), změnil systém koncesionářských poplatků tak, že menší část prostředků z koncesionářských poplatků bude dle uvážení ministra kultury použita k financování i) rozhlasových a televizních orgánů, které jsou příjemci veřejné podpory, avšak samy nejsou veřejnoprávními orgány, a ii) mediálních a filmových organizací, které přispívají k rozhlasovým a televizním činnostem, ale samy je neprovozují?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006, L 347, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. 1977, L 145, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sofiyski gradski sad (Bulharsko) dne 26. srpna 2022 – trestní řízení proti CI, VF, DY

(Věc C-574/22)

(2022/C 424/42)

Jednací jazyk: bulharština

Předkládající soud

Sofiyski gradski sad

Účastníci původního trestního řízení

CI,

VF,

DY

Předběžná otázka

Umožňují ustanovení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 ⁽¹⁾, která vyplňují blanketní ustanovení článku 354a nakazatelen kodeks (trestní zákoník) ve spojení s čl. 3 odst. 4 zakon za kontrol varchu narkotičnite veštestva i prekursorite (zákon o kontrole omamných látek a prekurzorů drog), aby osoba byla uznána vinnou za držení látky kategorie 3 přílohy I, totiž kyseliny chlorovodíkové (chlorovodíku) v množství 585 mililitrů (0,585 litru)?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 273/2004 ze dne 11. února 2004 o prekursorech drog (Úř. věst. 2004, L 47, s. 1; Zvl. vyd. 15/08 s. 46).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesgerichtshof (Německo) dne 7. září 2022 – trestní řízení proti MV

(Věc C-583/22)

(2022/C 424/43)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesgerichtshof

Účastníci původního trestního řízení

MV

Další účastník řízení: Generalbundesanwalt beim Bundesgerichtshof

Předběžné otázky

1. Lze s ohledem na požadavek rovného zacházení podle čl. 3 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV⁽¹⁾ a s ohledem na čl. 3 odst. 5 rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV, pokud lze uložit souhrnný trest na základě německého odsouzení a odsouzení v jiném členském státě EU, rozhodnout o uložení trestu za vnitrostátní trestný čin i tehdy, pokud by fiktivní zahrnutí trestu uloženého v jiném členském státě Evropské unie vedlo k překročení přípustné horní hranice trestu podle německého práva v případě souhrnného časově omezeného trestu odnětí svobody?
2. V případě kladné odpovědi na první otázku:

Má být trest uložený v jiném členském státě zohledněn podle čl. 3 odst. 5 věty druhé rámcového rozhodnutí 2008/675/SVV tak, že je při uložení trestu za vnitrostátní trestný čin – v souladu se zásadami uložení souhrnných trestů podle německého práva – konkrétně prokázána a odůvodněna nevýhoda vyplývající z nemožnosti uložení dodatečného souhrnného trestu?

⁽¹⁾ Rámcové rozhodnutí Rady 2008/675/SVV ze dne 24. července 2008 o zohledňování odsouzení v členských státech Evropské unie při novém trestním řízení (Úř. věst. 2008, L 220, s. 32).

**Kasační opravný prostředek podaný dne 7. září 2022 Ryanair DAC proti rozsudku Tribunálu
(desátého rozšířeného senátu) vydanému dne 22. června 2022 ve věci T-657/20, Ryanair v. Komise
(Finnair II; Covid-19)**

(Věc C-588/22 P)

(2022/C 424/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Ryanair DAC (zástupci: V. Blanc a F.-C. Laprévote, avocats, D. Pérez de Lamo a S. Rating, abogados, E. Vahida, avocat)

Další účastnice řízení: Evropská komise, Francouzská republika, Finská republika

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- v souladu s články 263 a 264 SFEU prohlásil, že rozhodnutí Evropské komise C(2020) 3970 final ze dne 9. června 2020 o státní podpoře SA.57410 (2020/N) – Finsko COVID-19: Rekapitalizace společnosti Finnair, je neplatné a
- rozhodl, že Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené navrhovatelkou a že vedlejší účastníci řízení v prvním stupni a v rámci tohoto kasačního opravného prostředku (pokud nějakí takoví budou) ponесou vlastní náklady řízení.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka čtyři důvody.

Zprv se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zjevně zkreslil skutkový stav, když odmítl existenci „vážných pochybností“ týkajících se nesprávného uplatnění dočasného rámce a čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU.

Zadruhé se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zjevně zkreslil skutkový stav, když odmítl existenci „vážných pochybností“ týkajících se porušení zásad zákazu diskriminace a proporcionality.

Zatřetí se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení a zjevně zkreslil skutkový stav, když odmítl existenci „vážných pochybností“ týkajících se porušení základních svobod usazování a poskytování služeb.

Začtvrté Tribunál a Komise neuvedly dostatečné odůvodnění.

Žaloba podaná dne 16. září 2022 – Evropská komise v. Řecká republika

(Věc C-599/22)

(2022/C 424/45)

Jednací jazyk: řečtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: D. Triantafyllou, B. Sasinowska a G. Wilms)

Žalovaná: Řecká republika

Návrhová žádání žalobkyně

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že nepřijala opatření nezbytná k tomu, aby poskytovatel letových provozních služeb (ATS), kterého tento stát určil, splňoval čl. 3 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 29/2009, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 3 SEU ve spojení s čl. 3 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 29/2009⁽¹⁾;
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Řecká republika více než 3 roky nedodrжуje nařízení č. 29/2009, neboť nezajistila poskytování služeb datovým spojem pro jednotné evropské nebe.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 29/2009 ze dne 16. ledna 2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojem pro jednotné evropské nebe (Úř. věst. 2009, L 13, s. 3).

Kasační opravný prostředek podaný dne 16. září 2022 ABLV Bank AS, v likvidaci, proti rozsudku Tribunálu (desátého rozšířeného senátu) vydanému dne 6. července 2022 ve věci T-280/18, ABLV Bank v. SRB

(Věc C-602/22 P)

(2022/C 424/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: ABLV Bank AS, v likvidaci (zástupce: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Další účastníci řízení: Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB), Evropská centrální banka (ECB)

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;

- rozhodl, že rozhodnutí SRB ze dne 23. února 2018 jsou v rozsahu, v němž se týkají navrhovatelky a její lucemburské dceřiné společnosti, neplatná;
- uložil SRB náhradu nákladů vynaložených navrhovatelkou a nákladů řízení o tomto kasačním opravném prostředku a
- v rozsahu, v němž nemůže rozhodnout ve věci samé, vrátil věc Tribunálu.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá navrhovatelka čtyři důvody.

První důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál nesprávně vyložil a uplatnil článek 18 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí⁽¹⁾ a dopustil se řady s tím souvisejících pochybení a zkreslení skutkového stavu. Navrhovatelka tvrdí, že:

- Tribunál nerespektoval jasný popis mezí pravomocí SRB, který je obsažen v článku 18 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí a podle kterého může mít jednání SRB právní účinky navenek pouze tehdy, pokud jsou splněny všechny tři podmínky stanovené v článku 18 tohoto nařízení a pokud proti tomu Evropská komise a Rada Evropské unie nevznesly žádnou námitku;
- tvrzení, že SRB může přijmout opatření, které navenek vyvolává právní účinky, i tehdy, jsou-li splněny pouze první dvě podmínky, nemá v článku 18 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí žádnou oporu;
- SRB připustil své pochybení, když v nedávných obdobných případech zaujal odlišný přístup;
- Tribunál nepřezkoumal v plném rozsahu legalitu sporných rozhodnutí (SRB/EES/2018/09 a SRB/EES/2018/10 ze dne 23. února 2018), když nezjistil, jak konkrétně se dle jeho výkladu sporných rozhodnutí změnilo právní postavení navrhovatelky a její dceřiné společnosti;
- Tribunál zkreslil jasný obsah sporných rozhodnutí, když odmítl připustit, že obsahují rozhodnutí o likvidaci navrhovatelky a její dceřiné společnosti, a
- Tribunál se dopustil řady dalších pochybení, a to mimo jiné i tím, že pro účely provádění sporných rozhodnutí zaměnil tato rozhodnutí s opatřeními, která SRB adresoval vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize.

Druhý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil řady právních a procesních pochybení, jakož i zkreslení skutkového stavu v souvislosti s věcnými zjištěními. Navrhovatelka tvrdí, že:

- Tribunál zkreslil obsah spisu tvrzením o implicitním posouzení selhání nebo pravděpodobného selhání a tím, že nezmínil, že SRB na svou obranu výslovně konstatoval, že neprovedl posouzení selhání nebo pravděpodobného selhání; a
- v těchto souvislostech se Tribunál dopustil dalších pochybení a zkreslení a nevypořádal se s argumenty navrhovatelky, když se mimo jiné nezabýval účinky moratoria pozastavení platebních závazků a nesprávně vyložil pojem likvidity ve smyslu článku 18 nařízení o jednotném mechanismu pro řešení krizí.

Třetí důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál se dopustil řady právních pochybení a zkreslení skutkového stavu a nevypořádal se s námitkami navrhovatelky souvisejícími s oznámením FinCEN [Financial Crimes Enforcement Network (Sít pro stíhání finanční trestné činnosti)] a následnými zjištěními provedenými na základě závěrů Lotyšského úřadu pro prevenci a potírání korupce.

Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku: Tribunál měl nesprávně za to, že žaloba na neplatnost sporného rozhodnutí týkajícího se dceřiné společnosti navrhovatelky je nepřipustná. Navrhovatelka tvrdí, že se Tribunál nesprávně domníval, že sporná rozhodnutí nelze vykládat ve světle veřejných oznámení učiněných v době přijetí těchto rozhodnutí a že je relevantní pouze dokument, který SRB zaslal vnitrostátním orgánům příslušným k řešení krize pro účely provedení sporných rozhodnutí, a že Tribunál v každém případě zkreslil jasný obsah tohoto dokumentu.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 225, s. 1).

Žaloba podaná dne 29. září 2022 – Evropská komise v. Republika Malta

(Věc C-622/22)

(2022/C 424/47)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: B. Sasinowska, G. Wilms, zmocněnci)

Žalovaná: Republika Malta

Návrhová žádání žalobkyně

- určit, že tím, že Republika Malta nepřijala opatření nezbytná k zajištění toho, aby jí určený poskytovatel ATS, splňoval požadavky stanovené v čl. 3 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 29/2009 ⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 3 SEU ve spojení s čl. 3 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 29/2009, a
- uložit Republice Malta náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Republika Malta nedosáhla souladu s nařízením Komise (ES) č. 29/2009 ze dne 16. ledna 2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojením pro jednotné evropské nebe, za více než 3 roky.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 29/2009 ze dne 16. ledna 2009, kterým se stanoví požadavky na služby datovým spojením pro jednotné evropské nebe (Úř. věst. 2009, L 13, s. 3).

TRIBUNÁL

Žaloba podaná dne 16. srpna 2022 – Vleuten Insects a New Generation Nutrition v. Komise

(Věc T-500/22)

(2022/C 424/48)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Vleuten Insects vof (Hoogeloon, Nizozemsko), New Generation Nutrition BV (Helvoirt, Nizozemsko) (zástupce: N. Carbonnelle, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 2. června 2022, kterým se ukončuje řízení o povolení uvedení larev *Alphitobius diaperinus* na trh jako nové potraviny, aniž byl aktualizován unijní seznam nových potravin ⁽¹⁾;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 6 odst. 3 prováděcího nařízení Komise 2017/2469 ⁽²⁾, jelikož toto rozhodnutí bylo přijato, aniž byly dodrženy procesní požadavky a záruky stanovené v tomto ustanovení, čímž bylo rozhodnutí protiprávní.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie, a konkrétně:
 - porušení povinnosti procesní loajality a zásad právní jistoty a legitimního očekávání (první část druhého žalobního důvodu);
 - porušení použitelných formálních náležitostí a povinnosti uvést platné a právně přípustné odůvodnění (druhá část druhého žalobního důvodu); a
 - porušení zásady proporcionality (třetí část druhého žalobního důvodu).

3. Třetí žalobní důvod, vznesený podpůrně, pokud by nebylo vyhověno prvnímu ani druhému žalobnímu důvodu; žalobkyně vznesly námitku protiprávnosti založenou na článku 277 SFEU proti čl. 10 odst. 6 nařízení 2015/2283 ⁽³⁾ a článku 6 prováděcího nařízení Komise 2017/2469, vycházející z neplatnosti těchto ustanovení z důvodu porušení zásady právní jistoty a zásady rovného zacházení.

⁽¹⁾ Referenční číslo dokumentu C(2022)3478.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2017/2469 ze dne 20. prosince 2017, kterým se stanoví administrativní a vědecké požadavky na žádosti uvedené v článku 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 o nových potravinách (Úř. věst. 2017, L 351, s. 64).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 o nových potravinách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 a nařízení Komise (ES) č. 1852/2001 (Úř. věst. 2015, L 327, s. 1).

Žaloba podaná dne 5. září 2022 – QW v. Komise

(Věc T-550/22)

(2022/C 424/49)

Jednací jazyk: portugalsština

Účastnice řízení

Žalobkyně: QW (zástupkyně: S. Gemas Donário a S. Soares, advokátky)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpor SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), který zavedlo Portugalsko ve prospěch svobodného pásma Madeiry (Zona Franca de Madeira; ZFM) – Režim III;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází ze splnění podmínek slučitelnosti Režimu III svobodného pásma Madeiry, konkrétně co do původu zisků a co do vytvoření a udržení pracovních míst v regionu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z bezdůvodně opožděné reakce Komise
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z práva na spravedlivý proces.
5. Pátý žalobní důvod vychází z ochrany legitimního očekávání.
6. Šestý žalobní důvod vychází ze zásady právní jistoty.

Žaloba podaná dne 5. září 2022 – QY v. Komise**(Věc T-551/22)**

(2022/C 424/50)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastnice řízení***Žalobkyně:* QY (zástupkyně: S. Gemas Donário a S. Soares, advokátky)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpor SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN), který zavedlo Portugalsko ve prospěch svobodného pásma Madeiry (Zona Franca de Madeira; ZFM) – Režim III;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobkyně šest žalobních důvodů.*

1. První žalobní důvod vychází ze splnění podmínek slučitelnosti Režimu III svobodného pásma Madeiry, konkrétně co do původu zisků a co do vytvoření a udržení pracovních míst v regionu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z bezdůvodně opožděné reakce Komise
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z práva na spravedlivý proces.
5. Pátý žalobní důvod vychází z ochrany legitimního očekávání.
6. Šestý žalobní důvod vychází ze zásady právní jistoty.

Žaloba podaná dne 6. září 2022 – RC v. Komise**(Věc T-553/22)**

(2022/C 424/51)

*Jednací jazyk: portugalsština***Účastníci řízení***Žalobce:* RC (zástupkyně: S. Gemas Donário a S. Soares, advokátky)*Žalovaná:* Evropská komise**Návrhová žádání***Žalobce navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí Komise C(2020) 8550 final ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem v oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející ze splnění požadavků na slučitelnost režimu III v oblasti Zona Franca da Madeira, zejména požadavků na původ zisků a na vytváření a zachování pracovních míst v regionu.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z neodůvodněného prodlení Komise s reakcí.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z nesplnění povinnosti uvést odůvodnění.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z práva na spravedlivý proces.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z ochrany legitimního očekávání.
6. Šestý žalobní důvod vycházející ze zásady právní jistoty.

Žaloba podaná dne 8. září 2022 – House Foods Group v. CPVO (SK20)**(Věc T-556/22)**

(2022/C 424/52)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení**

Žalobkyně: House Foods Group, Inc. (Ósaka, Japonsko) (zástupci: G. Würtenberger a T. Wuttke, advokáti)

Žalovaný: Odrůdový úřad Společenství (CPVO)

Údaje týkající se řízení před CPVO

Sporné odrůdové právo Společenství: SK20 – Žádost o udělení odrůdového práva Společenství č. 2017/3314

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí odvolacího senátu CPVO ze dne 1. července 2022 ve věci A 018/2021

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil CPVO náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení článku 6 nařízení Rady (EU) 2100/94;
- Porušení článku 7 nařízení Rady (EU) 2100/94;
- Porušení článku 76 nařízení Rady (EU) 2100/94;
- Porušení článku 81 nařízení Rady (EU) 2100/94.

Žaloba podaná dne 5. září 2022 – Fachverband Eisenhüttenschlacken v. Komise**(Věc T-560/22)**

(2022/C 424/53)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení**

Žalobce: Fachverband Eisenhüttenschlacken eV (Duisburg, Německo) (zástupci: G. Franßen, advokát a profesor C. Koenig)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil čl. 2 odst. 3 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 ze dne 14. března 2022, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1009 stanovením kritérií agronomické účinnosti a bezpečnosti pro používání vedlejších produktů v hnojivých výrobcích EU a
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod: překročení resp. zneužití pravomoci, které je v rozporu s unijním právem, žalovanou tím, že přijala čl. 2 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 ⁽¹⁾ na základě zmocnění čl. 42 odst. 7 první věty nařízení (EU) 2019/1009 ⁽²⁾.
 - Podle čl. 42 odst. 7 první věty nařízení (EU) 2019/1009 může žalovaná vydávat akty v přenesené pravomoci pouze za účelem agronomické účinnosti a bezpečnosti. Žalovaná místo toho stanovila v čl. 2 odst. 3 písm. a) a c) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 mezní hodnoty pro parametry celkového množství chromu a vanadu za účelem ochrany zdraví a životního prostředí. Zmocňovací základ uvedený v čl. 42 odst. 7 první větě nařízení (EU) 2019/1009 se nevztahuje na stanovení mezních hodnot pro celkové množství chromu a vanadu.
2. Druhý žalobní důvod: porušení zásady obezřetnosti uvedené v čl. 42 odst. 7 druhé větě nařízení (EU) 2019/1009 z důvodu nerespektování aktuálního stavu vědeckých poznatků.
 - Žalovaná při přijímání čl. 2 odst. 3 písm. a) a c) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 nejnovější vědecké poznatky nezjistila, nevyhodnotila, neposoudila a ani z nich při přijímání nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 nevycházela.
3. Třetí žalobní důvod: porušení zásady vyšetřovací, zejména úřední povinnosti žalované zjistit a zohlednit nejnovější vědecké poznatky.
 - Žalovaná neprovedla dostatečné zjištění nejnovějších vědeckých poznatků a při svém rozhodování o přijetí nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 je nezohlednila.
4. Čtvrtý žalobní důvod: porušení zásady právní jistoty tím, že nebyly zohledněny nejnovější vědecké poznatky.
 - Podniky dotčené nařízením v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 se spoléhaly na to, že žalovaná stanoví pouze taková kritéria, která lze odborně vyvodit z nejnovějších vědeckých poznatků. Kromě toho se spoléhaly na to, že žalovaná stanoví pouze kritéria agronomické účinnosti a bezpečnosti. Mezní hodnoty pro celkové množství chromu a vanadu nejsou kritéria agronomické účinnosti a bezpečnosti. Adresáři čl. 2 odst. 3 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 nemohli předvídat stanovení mezních hodnot pro celkové množství chromu a vanadu.
5. Pátý žalobní důvod: porušení zásady proporcionality z důvodu zákazu vápenatých hnojivých výrobků ocelářského průmyslu prostřednictvím přijetí čl. 2 odst. 3 písm. a) a c) nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/973.

- Mezní hodnoty pro celkové množství chromu a vanadia stanovené žalovanou nezohledňují zásadu proporcionality zakotvenou v čl. 5 odst. 1 druhé větě a čl. 5 odst. 4 SEU, protože tyto mezní hodnoty by vyloučily vápenatá hnojiva z ocelářského průmyslu z právních předpisů EU upravujících hnojivé výrobky, což by mělo v mnoha ohledech negativní dopady na životní prostředí, lidské zdraví, zdraví zvířat a rostlin, veřejný zájem na bezpečném a cenově dostupném zásobování hnojivy a potravinami, jakož i na zájmy výrobců a prodejců.

6. Šestý žalobní důvod: porušení formální povinnosti žalované uvést odůvodnění.

- Stanovení mezních hodnot pro celkové množství chromu a vanadu není v bodech odůvodnění nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 dostatečně odůvodněno. Žalovaná neuvedla rozhodující (relevantní) okolnosti, na jejichž základě mezní hodnoty stanovila. Stanovení mezních hodnot odůvodnila aspekty ochrany zdraví a životního prostředí. Kritéria agronomické účinnosti a bezpečnosti, která jsou podle zmocňovacího základu uvedeného v čl. 42 odst. 7 první větě nařízení (EU) 2019/1009 nezbytná, nebyla vůbec zmíněna. Prvky odůvodnění, které je možné z bodů odůvodnění vyvodit, jsou tedy již z formálního hlediska nedostatečné a neúplné. Odůvodnění tedy nesplňuje povinnost uvést odůvodnění, která je zakotvena v čl. 296 odst. 2 SFEU.

7. Sedmý žalobní důvod: věcná nesprávnost a neúplnost odůvodnění, která vyplývá z věcné nesprávnosti a neúplnosti odborného stanovení mezních hodnot pro celkové množství chromu a vanadu.

- (¹) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2022/973 ze dne 14. března 2022, kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1009 stanovením kritérií agronomické účinnosti a bezpečnosti pro používání vedlejších produktů v hnojivých výrobcích EU (Úř. věst. 2022, L 167, s. 29).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1009 ze dne 5. června 2019, kterým se stanoví pravidla pro dodávání hnojivých výrobků EU na trh a kterým se mění nařízení (ES) č. 1069/2009 a (ES) č. 1107/2009 a zrušuje nařízení (ES) č. 2003/2003 (Úř. věst. 2019, L 170, s. 1).

Žaloba podaná dne 2. září 2022 – VP v. Cedefop

(Věc T-563/22)

(2022/C 424/54)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: VP (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaný: Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 17. prosince 2021 neprovést body 1 a 2 výroku rozsudku Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 ve věci T-187/18, VP v. Cedefop;
- zrušil související rozhodnutí neobnovit pracovní smlouvu žalobkyně na dobu neurčitou s účinností od 16. listopadu 2017;

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 17. června 2022, kterým se zamítá stížnost žalobkyně ze dne 3. března 2022 proti rozhodnutí ze dne 17. prosince 2021;
- uložil povinnost nahradit morální újmu utrpěnou žalobkyní, vyčíslenou *ex aequo et bono* na 100 000 eur;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že rozhodnutí žalovaného neprovést klíčové body 1 a 2 výroku rozsudku ze dne 16. prosince 2020 ve věci T-187/18, VP v. Cedefop, a tedy neobnovit pracovní smlouvu žalobkyně porušuje povinnost splnit povinnosti vyplývající z rozsudku T-187/18 ze dne 16. prosince 2020 podle článku 266 SFEU a je stíženo zjevně nesprávným posouzením.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaný nesplnil povinnost řádné péče.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaný porušil zásadu rovného zacházení a zásadu ochrany legitimního očekávání.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z toho, že žalovaný zneužil svou pravomoc.

Žaloba podaná dne 13. září 2022 – Pierre Balmain v. EUIPO – Story Time (Zobrazení lví hlavy)

(Věc T-564/22)

(2022/C 424/55)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Pierre Balmain (Paříž, Francie) (zástupci: J. Iglesias Monravá a S. Mainar Roger, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Story Time sp. z o.o. (Poznaň, Polsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatel sporné ochranné známky: Žalobce

Sporná ochranná známka: Obrazová ochranná známka Evropské unie (Zobrazení lví hlavy) – Přihláška č. 17 515 099

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. června 2022, ve věci R 96/2022-4

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;

— uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 13. září 2022 – Sports Group Denmark v. EUIPO (ENDURANCE)

(Věc T-566/22)

(2022/C 424/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sports Group Denmark A/S (Silkeborg, Dánsko) (zástupce: T. Kruse Lie, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Mezinárodní zápis s vyznačením Evropské unie ve vztahu k obrazové ochranné známce ENDURANCE – Přihláška č. 1 542 490

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 8. července 2022, ve věci R 1779/2021-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž zamítá zápis obrazového označení ENDURANCE jako ochranné známky Evropské unie ke zboží a službám v třídách es 9, 25, 28 a 35;
- uložil EUIPO, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené žalobkyní, včetně nákladů nutně vynaložených pro účely odvolacího řízení před odvolacím senátem EUIPO.

Dovolávaný žalobní důvod

— Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 15. září 2022 – Bora Creations v. EUIPO – True Skincare (TRUE SKIN)

(Věc T-576/22)

(2022/C 424/57)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Bora Creations, SL (Andratx, Španělsko) (zástupci: R. Lange a M. Ebner, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: True Skincare Ltd (Ascot, Spojené království)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie TRUE SKIN – Přihláška č. 18 170 353

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 21. června 2022, ve věci R 1712/2021-5

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 16. září 2022 – EDPS a další v. Parlament a Rada

(Věc T-578/22)

(2022/C 424/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: Evropský kontrolor pro ochranu údajů (zástupci: D. Nardi, T. Zerdick, A. Buchta a F. Coudert, zmocněnci)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil článek 74a a článek 74b nařízení 2016/794 ⁽¹⁾, ve znění nařízení 2022/991 ⁽²⁾;
- uložil žalovaným náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce jediný žalobní důvod vycházející z porušení nezávislosti a pravomocí žalobce jakožto dozorčího orgánu z důvodu porušení zásady právní jistoty a zásady zákazu retroaktivity právních aktů. Žalobce namítá porušení čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv EU, článku 55 nařízení (EU) 2018/1725 ⁽³⁾ ve spojení s čl. 43 odst. 1 a odst. 3 písm. e) nařízení (EU) 2016/794, ve znění nařízení (EU) 2022/991.

Žalobce tvrdí, že jeho aktivní legitimace k podání žaloby na neplatnost podle článku 263 SFEU je odůvodněná potřebou mít k dispozici prostředek soudní ochrany na obranu jeho institucionálních výsad a zejména jeho nezávislosti jakožto dozorčího orgánu podle čl. 8 odst. 3 Listiny základních práv a institucionální rovnováhy mezi rolí dozorčích orgánů a rolí normotvůrce.

Podpůrně tvrdí, že je bezprostředně a osobně dotčen spornými ustanoveními a na jejich zrušení má jednoznačný a skutečný zájem.

- (¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/794 ze dne 11. května 2016 o Agentuře Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a o zrušení a nahrazení rozhodnutí 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Úř. věst. 2016, L 135, s. 53).
- (²) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/991 ze dne 8. června 2022, kterým se mění nařízení (EU) 2016/794, týkající se spolupráce Europolu se soukromými subjekty, zpracování osobních údajů Europolem pro usnadnění trestního vyšetřování a úlohy Europolu, pokud jde o výzkum a inovace, Úř. věst. 2022, L 169, s. 1.
- (³) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39).

Žaloba podaná dne 16. září 2022 – British Airways v. Komise

(Věc T-582/22)

(2022/C 424/59)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: British Airways plc (Harmondsworth, Spojené království) (zástupci: A. Lyle Smythe, R. O'Donoghue, advokáti, a C. Thomas, Barrister at Law)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uložil Komisi povinnost zaplatit neprodleně částku úroku z prodlení odpovídající úroku z prodlení ve výši 3 382 129,97 eur, a to s refinanční sazbou ECB navýšenou o 3,5 % a za období od 19. června 2017 do 25. května 2022, nebo podpůrně s takovou sazbou a za takové období, jaké Tribunál uzná za vhodné (na základě prvního nebo druhého žalobního důvodu);
- uložil Komisi povinnost zaplatit neprodleně složený úrok z částky úroku z prodlení ve výši 3 382 129,97 eur (nebo v takové výši, jakou Tribunál přisoudí žalobkyni coby dlužnou částku), odpovídající refinanční sazbě ECB navýšené o 3,5 % a za období od 25. května 2022 do zaplacení takové částky úroku z prodlení, nebo podpůrně s takovou sazbou a za takové období, jaké Tribunál uzná za vhodné;
- dále či podpůrně zrušil zamítavé rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2022, v důsledku čehož musí Komise žalobkyni s okamžitým účinkem zaplatit úrok z prodlení a související složený úrok; nebo ještě podpůrněji určil, že nekonání Komise spočívající v nezaplacení úroku z prodlení a souvisejícího složeného úroku (či jakéhokoli jiného úroku) je protiprávní, a
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z tvrzení, že žalobkyně má nárok na vyplacení úroku z prodlení ve výši 3 382 129,97 eur, nebo podpůrně úroku vypočteného za takové období a s takovou sazbou, jaké Tribunál uzná za vhodné, prostřednictvím žaloby podle čl. 266 prvního pododstavce SFEU na základě toho, že Komise byla povinna zaplatit takový úrok ke splnění povinností vyplývajících z rozsudku Tribunálu ve věci T-341/17. Žalobkyně v tomto ohledu podpůrně uplatňuje článek 277 SFEU pro případ, že by se Komise dovolávala předpisů sekundárního práva a takové předpisy byly vyloženy způsobem, který není v souladu s právy žalobkyně vyplývajících ze Smlouvy.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalobkyně má dále či podpůrně nárok na vyplacení takového úroku z prodlení prostřednictvím žaloby podle čl. 266 druhého pododstavce, článku 268 a článku 340 SFEU a podle čl. 41 odst. 3 Listiny na základě mimosmluvní odpovědnosti Evropské unie, neboť Komise uvedený úrok v souladu s rozsudkem Tribunálu ve věci T-341/17 nezaplatila. V tomto ohledu žalobkyně opět podpůrně uplatňuje článek 277 SFEU pro případ, že by se Komise dovolávala předpisů sekundárního práva a takové předpisy byly vyloženy způsobem, který není v souladu s právy žalobkyně vyplývajícími ze Smlouvy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že žalobkyně má nárok na vyplacení složeného úroku vzhledem k tomu, že Komise uvedený úrok z prodlení nezaplatila, a to prostřednictvím žaloby podle čl. 266 prvního pododstavce nebo podpůrně podle čl. 266 druhého pododstavce, článku 268 a článku 340 SFEU a podle čl. 41 odst. 3 Listiny. V tomto ohledu žalobkyně opět podpůrně uplatňuje článek 277 SFEU pro případ, že by se Komise dovolávala předpisů sekundárního práva a takové předpisy byly vyloženy způsobem, který není v souladu s právy žalobkyně vyplývajícími ze Smlouvy.
4. Dále a v případě potřeby se žalobkyně v rámci čtvrtého žalobního důvodu domáhá – podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU – zrušení rozhodnutí Komise ze dne 7. července 2022, jímž bylo odmítnuto vyplacení úroku z prodlení a souvisejícího složeného úroku, a to s ohledem na porušení článku 266 SFEU nebo obecné zásady unijního práva, podle níž musí unijní orgány poskytnout náhradu v návaznosti na rozsudek, kterým se zrušuje určité opatření.
5. Podpůrně ke čtvrtému žalobnímu důvodu se žalobkyně v rámci pátého žalobního důvodu domáhá určení podle článku 265 SFEU, že Komise jednala protiprávně, když nezaplatila žalobkyni úrok z prodlení a související složený úrok v návaznosti na žádost žalobkyně ze dne 8. června 2022, a to v rozporu s článkem 266 SFEU nebo obecnou zásadou unijního práva, podle níž musí unijní orgány poskytnout náhradu v návaznosti na rozsudek, kterým se zrušuje určité opatření.

Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Crown Holdings a Crown Cork & Seal Deutschland v. Komise

(Věc T-587/22)

(2022/C 424/60)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Crown Holdings, Inc. (Yardley, Pensylvánie, Spojené státy), Crown Cork & Seal Deutschland Holdings GmbH (Seesen, Německo) (zástupci: A. Burnside, C. Graf York von Wartenburg, A. Kidane a D. Strohl, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise C(2022) 4761 final ze dne 12. července 2022 týkajícího se řízení podle článku 101 SFEU (věc AT.40.522 – Kovové obaly) v rozsahu, v němž se týká žalobkyň; a
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně šest žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení zásady *patere legem quam ipse fecisti*, obecné zásady unijního práva, kterého se Komise dopustila tím, že souhlasila s postoupením věci od německého Spolkového úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (Bundeskartellamt, dále jen „BKA“), čímž se odchýlila od zavedených pravidel postupu stanovených ve sdělení Komise o spolupráci v rámci sítě orgánů pro hospodářskou soutěž.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise tím, že souhlasila s postoupením věci od BKA, porušila legitimní očekávání žalobkyně, že bude dodržovat zavedená pravidla postupu.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že Komise tím, že souhlasila s postoupením věci od BKA v takové pokročilé fázi řízení BKA, porušila zásadu subsidiarity.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení práva na obhajobu, kterého se dopustila Komise tím, že souhlasila s postoupením věci od BKA několik let po uplynutí počáteční dvouměsíční lhůty pro přidělení věci.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise tím, že souhlasila s postoupením věci po uplynutí počáteční dvouměsíční lhůty pro přidělení věci, dostatečně nevyvážila cíle prosazování práva hospodářské soutěže a cíle právní jistoty, legitimního očekávání a práva žalobkyně na obhajobu, čímž porušila zásadu proporcionality.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z toho, že Komise tím, že souhlasila s postoupením věci od BKA po uplynutí počáteční dvouměsíční lhůty pro přidělení věci, porušila zásadu řádné správy.

Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Renco Valore v. Komise

(Věc T-588/22)

(2022/C 424/61)

Jednací jazyk: portugálština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Renco Valore SpA (Pesaro, Itálie) (zástupci: A. Gaspar Schwalbach, C. Pinto Xavier a M. Cotrim, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil články 1, 4 a 5 rozhodnutí Komise ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem v oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III;
- uložil Komisi náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, jelikož kritérium týkající se „činností fakticky i fyzicky vykonávaných na Madeiře“ bylo při provádění režimu III v ZFM vyloženo a uplatněno správně. Žalobkyně uvádí, že Komise vyložila kritérium „zisky plynoucí z činností fakticky i fyzicky vykonávaných na Madeiře“ nesprávně. Zisky podniků registrovaných v ZFM, které mohou být předmětem daňového zvýhodnění, nejsou omezeny na zisky plynoucí z činností, u nichž jsou dodatečné náklady spojené s odlehlostí, to znamená činností vykonávaných výlučně na zeměpisném území autonomního regionu Madeira. Zohlední-li se cíle a kontext režimu III v ZFM, umožňuje správný výklad tohoto kritéria, aby byly za činnosti fakticky i fyzicky vykonávané na Madeiře považovány činnosti spojené s podniky povolenými v ZFM, které mají v ZFM své centrum rozhodování, bez ohledu na to, zda vykonávají mezinárodní činnost.

2. Druhý žalobní důvod vycházející z nesprávného právního posouzení, jelikož kritérium týkající se „zachování pracovních míst“ bylo při provádění režimu III v ZFM vyloženo a uplatněno správně. Žalobkyně uvádí, že Komise vyložila kritérium „zachování pracovních míst“ nesprávně. Vzhledem k tomu, že neexistuje unijní pojem „pracovní místo“ a že tento pojem není definován pro účely uplatňování režimu III ani v rozhodnutích z roku 2007 a 2013, ani ve směrnici z roku 2007, je třeba připustit pojetí pracovního místa, které vyplývá z vnitrostátního pracovního práva. Metoda definice pracovních míst v přepočtu na plné pracovní úvazky a roční pracovní jednotky se nevztahuje na režim III v ZFM.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení obecných zásad právní jistoty a ochrany legitimního očekávání platných v unijním právu. Žalobkyně uvádí, že rozhodnutí Komise ze dne 4. prosince 2020 o režimu podpory SA.21259 (2018/C) (ex 2018/NN) poskytnuté Portugalskem v oblasti Zona Franca da Madeira (ZFM) – režim III porušuje obecné zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání platné v unijním právu, takže Komise nemůže po portugalských vnitrostátních orgánech požadovat, aby zajistily vrácení dotčené podpory od příjemců a konkrétně od žalobkyně.

Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Silgan Holdings a další v. Komise

(Věc T-589/22)

(2022/C 424/62)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Silgan Holdings, Inc. (Stamford, Connecticut, Spojené státy), Silgan Holdings Austria GmbH (Víděň, Rakousko), Silgan International Holdings BV (Amsterdam, Nizozemsko), Silgan Metal Packaging Distribution GmbH (Míšeň, Německo), Silgan White Cap Manufacturing GmbH (Hannover, Německo) (zástupci: D. Seeliger, H. Wollmann, R. Grafunder, Y. K. Güre a E. Venot, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí podle článku 264 SFEU v rozsahu, v němž se týká žalobkyně;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní podle článku 134 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně se touto žalobou domáhají zrušení rozhodnutí Komise C(2022) 4761 final ze dne 12. července 2022 v řízení podle článku 101 SFEU [AT.40522 – Metal Packaging (původně „Pandora“)]

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z nedostatku pravomoci žalované na základě porušení zásady subsidiarity

Žalovaná nemá pravomoc vést řízení proti společnosti Silgan a přijmout napadené rozhodnutí. S ohledem na rozsáhlé vyšetřování a věc, v níž vnitrostátní řízení dovoluje rozhodnout, byl Bundeskartellamt (Spolkový úřad pro hospodářskou soutěž) oprávněn dokončit vyšetřování v této věci. Žalovaná neměla lepší předpoklady provést řízení.

2. Druhý žalobní důvod vycházející ze zneužití pravomoci

Zahájení řízení a přijetí rozhodnutí žalovanou bylo vedeno nesouvisejícími úvahami. Byly použity s cílem obejít ustanovení o sankcích za porušení článku 101 SFEU, která jsou stanovena v německém právu a vyplnit údajnou mezeru v německé právní úpravě týkající se sankcí.

3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení práva na řádnou správu podle článku 41 Listiny základních práv Evropské unie

Žalovaná porušila zásadu řádné správy, a tím základní právo žalobkyň podle článku 41 Listiny, jelikož napadené rozhodnutí je nepřiměřené, porušuje legitimní očekávání žalobkyň a je v rozporu se zásadou vázanosti správy vlastními rozhodnutími.

Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Cristescu v. Komise

(Věc T-590/22)

(2022/C 424/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Adrian Sorin Cristescu (Lucemburk, Lucembursko) (zástupce: S. Orlandi, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí ze dne 17. listopadu 2021, kterým byla žalobci uložena sankce ve formě odložení postupu do vyššího platového stupně na dobu 6 měsíců;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení a uložil jí povinnost zaplatit žalobci částku ve výši jednoho eura.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení majícího za následek protiprávnost napadeného rozhodnutí. V tomto ohledu tvrdí, že údajná pochybení, na nichž je založeno napadené rozhodnutí, nejsou prokázána a že to vyplývá zejména z jednomyslného stanoviska disciplinární komise.
 2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva na obhajobu. Žalobce konkrétně uplatňuje právo být vyslechnut, přičemž členové Úřadu Komise pro vyšetřování a disciplinární opatření (IDOC), na které byla delegována pravomoc orgánu oprávněného ke jmenování (dále jen „OOJ“) v průběhu řízení a kteří připravili zprávu z šetření, jejíž závěry disciplinární komise zpochybnila, poté hráli rozhodující roli při přijímání rozhodnutí, které netransparentním způsobem přijal třístranný OOJ.
 3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady proporcionality
-

Žaloba podaná dne 22. září 2022 – Liquid Advertising v. EUIPO – Liqui.do (Liquid+Arcade)**(Věc T-592/22)**

(2022/C 424/64)

*Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: polština***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Liquid Advertising, Inc. (El Segundo, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: M. Czarnecki, advokát)*Žalovaný:* Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)*Další účastnice řízení před odvolacím senátem:* Liqui.do SA (Lisabon, Portugalsko)**Údaje týkající se řízení před EUIPO***Přihlašovatelka sporné ochranné známky:* Žalobkyně*Sporná ochranná známka:* Slovní ochranná známka Evropské unie „Liquid+Arcade“ – přihláška č. 18 317 971*Řízení před EUIPO:* Námitkové řízení*Napadené rozhodnutí:* Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 28. června 2022 ve věci R 2231/2021-2**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil napadené rozhodnutí i rozhodnutí námitkového oddělení EUIPO ze dne 12. listopadu 2021 v celém rozsahu, a podpůrně změnil napadené rozhodnutí tak, že odvolání podanému žalobkyní se vyhovuje;
- uložil náhradu nákladů řízení ve prospěch žalobkyně podle platných právních předpisů.

Dovolávaný žalobní důvod*Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.***Žaloba podaná dne 26. září 2022 – Hypo Vorarlberg Bank v. SRB****(Věc T-599/22)**

(2022/C 424/65)

*Jednací jazyk: němčina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Hypo Vorarlberg Bank AG (Bregenz, Rakousko) (zástupci: G. Eisenberger a A. Brenneis, advokáti)*Žalovaný:* Jednotný výbor pro řešení krizí (SRB)

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunal:

- zrušil rozhodnutí Jednotného výboru pro řešení krizí ze dne 25. července 2022 o výpočtu příspěvků předem na rok 2022 do Jednotného fondu pro řešení krizí pro společnosti Hypo Vorarlberg AG a Portigon AG (SRB/ES/2022/41) včetně jeho příloh, každopádně pak v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, a
- uložil Jednotnému výboru pro řešení krizí náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby uplatňuje žalobkyně deset důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí z důvodu neúplného oznámení napadeného rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí nebylo v rozporu s čl. 1 druhým pododstavcem SEU, články 15, 296 a 298 SFEU, jakož i články 42 a 47 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) žalobkyni plně oznámeno. Znalost neoznámených údajů jakožto ústředního prvku napadeného rozhodnutí je nezbytná k pochopení toho, jak byla individuální situace žalobkyně zohledněna při výpočtu příspěvků s ohledem na situaci všech ostatních dotčených institucí.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení zásady právní jistoty z důvodu přijetí napadeného rozhodnutí se zpětnou účinností.

Zpětné přijetí napadeného rozhodnutí porušuje zásadu právní jistoty, jelikož není nezbytné k dosažení sledovaného cíle.

3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení článku 102 směrnice 2014/59/EU ⁽¹⁾, čl. 69 odst. 1 a 2 a čl. 70 odst. 2 nařízení (EU) č. 806/2014 ⁽²⁾, článku 3 a čl. 4 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ⁽³⁾, jakož i zásady proporcionality z důvodu nesprávného stanovení cílové úrovně, jelikož žalovaný stanovil tuto úroveň příliš vysokou, což je v rozporu s unijním právním rámcem.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí z důvodu nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí porušuje povinnost uvést odůvodnění plynoucí z čl. 296 druhého pododstavce SFEU, jakož i čl. 41 odst. 1 a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny z důvodu, že sděleno bylo jen několik částečných výsledků. Požadavky týkající se rozsahu povinnosti odůvodnění stanovené Soudním dvorem ve věci C-584/20 P ⁽⁴⁾ nebyly dodrženy.

5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí z důvodu nedostatečného odůvodnění uplatnění značného prostoru pro uvážení.

Napadené rozhodnutí porušuje povinnost odůvodnění, jelikož pokud jde o prostor pro uvážení, kterým žalovaný disponuje, nebylo upřesněno, k jakým posouzením dospěl ani z jakého důvodu. Nelze tedy vyloučit svévolný výkon posuzovací pravomoci ze strany žalovaného.

6. Šestý žalobní důvod vychází z porušení článku 102 směrnice 2014/59/EU, čl. 69 odst. 1 a 2 a čl. 70 odst. 2 a 3 nařízení (EU) č. 806/2014, čl. 4 odst. 2, čl. 6 odst. 2 písm. a), čl. 7 odst. 2 písm. a) a čl. 17 odst. 3 a 4 a přílohy 1 nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, jakož i zásad účinné soudní ochrany a proporcionality z důvodu nezohlednění skutkového stavu.

Napadené rozhodnutí porušuje unijní právní rámec, jakož i zásady účinné soudní ochrany a proporcionality, jelikož žalovaný nezohlednil skutkový stav panující v okamžiku přijetí napadeného rozhodnutí a založil ho na chybných prognózách (zejména pokud jde o cílovou úroveň).

7. Sedmý žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí z důvodu nevyslechnutí žalobkyně a porušení jejího práva být vyslechnuta.

Žalobkyně nebyla v rozporu s tím, co stanoví čl. 41 odst. 1 a čl. 41 odst. 2 písm. a) Listiny vyslechnuta před přijetím napadeného rozhodnutí ani před vydáním výměru, který byl na něm založen. Provedená konzultace jí neumožnila účinným a vyčerpávajícím způsobem zaujmout stanovisko.

8. Osmý žalobní důvod vychází z protiprávnosti nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 jakožto základu oprávnění k přijetí napadeného rozhodnutí, jakož i metodologie úpravy příspěvku podle rizikového profilu stanovené v uvedeném nařízení a prostoru pro uvážení přiznaného Jednotnému výboru.

Články 4 až 7 a 9, jakož i příloha I nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63, na nichž je napadené rozhodnutí založeno, vytvářejí netransparentní systém stanovování příspěvků, který je v rozporu s články 16, 17, 41 a 47 Listiny a který nezaručuje dodržování článků 20 a 21 Listiny ani soulad se zásadami proporcionality a právní jistoty. Žalovaný disponuje značným prostorem pro uvážení, jehož využívání není přezkoumatelné.

9. Devátý žalobní důvod vychází z protiprávnosti prováděcího nařízení (EU) č. 2015/81⁽¹⁾ jako základu pro přijetí napadeného rozhodnutí.

Napadené rozhodnutí porušuje Smlouvy, jelikož článek 8 prováděcího nařízení (EU) 2015/81 překračuje meze stanovené v čl. 70 odst. 7 nařízení (EU) č. 806/2014 ve spojení s článkem 291 SFEU a jelikož prováděcí nařízení ani základ pro zmocnění nejsou opatřeny odůvodněním, které by bylo v souladu s čl. 296 odst. 2 SFEU. Tato protiprávnost se zrcadlí v napadeném rozhodnutí.

10. Desátý žalobní důvod vychází z protiprávnosti směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014 jako zmocňujícího základu pro nařízení v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 a prováděcího nařízení (EU) 2015/81, a tudíž i napadeného rozhodnutí.

Podpůrně žalobkyně uplatňuje protiprávnost ustanovení směrnice 2014/59/EU a nařízení (EU) č. 806/2014, která činí systém příspěvků povinným a přiznávají žalovanému příliš široký prostor pro uvážení. Vzhledem k tomu, že tato ustanovení nemohou být vykládána způsobem, který by byl v souladu s primárním právem, porušují zásadu odůvodnění, zásadu právní jistoty, jakož i Smlouvy (zejména čl. 1 druhý pododstavec SEU a články 15, 296 a 298 SFEU) a Listinu (zejména články 16, 17, 41, 42 a 47).

-
- ⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. 2014, L 173, s. 190).
- ⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010 (Úř. věst. 2014, L 255, s. 1).
- ⁽³⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/63 ze dne 21. října 2014, kterým se doplňuje směrnice 2014/59, pokud jde o příspěvky předem do mechanismů financování k řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 11, s. 44).
- ⁽⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 15. července 2021, Komise v. Landesbank Baden-Württemberg a SRB, 584/20 P a 621/20 P, EU: C:2021:601.
- ⁽⁵⁾ Prováděcí nařízení Rady (EU) 2015/81 ze dne 19. prosince 2014, kterým se stanoví jednotné podmínky uplatňování nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014, pokud jde o příspěvky předem do Jednotného fondu pro řešení krizí (Úř. věst. 2015, L 15, s. 1).

Žaloba podaná dne 26. září 2022 – ST v. Frontex

(Věc T-600/22)

(2022/C 424/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: ST (zástupce: F. Gatta, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- určil, že poté, co byla agentura Frontex vyzvána, aby jednala v souladu s postupem stanoveným v článku 265 SFEU, tato agentura byla protiprávně nečinná tím, že nepřijala rozhodnutí o zrušení financování všech nebo části svých činností v Egejském moři, o pozastavení těchto činností nebo o jejich úplném či částečném ukončení v souladu s čl. 46 odst. 4 nařízení 2019/1896 ⁽¹⁾ nebo tím, neuvedla řádné důvody pro neprovedení příslušného opatření ve smyslu čl. 46 odst. 6 tohoto nařízení, a dále že se nevyjádřila v odpovědi na předběžnou žádost žalobce;
- podpůrně, zrušil rozhodnutí agentury Frontex ze dne 27. července 2022 o odmítnutí jednat na základě výzvy k jednání v souladu s čl. 46 odst. 4;
- uložil žalované náhradu veškerých nákladů řízení v souladu s čl. 134 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že poté, co byla agentura Frontex vyzvána, aby jednala v souladu s postupem stanoveným v článku 265 SFEU, tato agentura byla protiprávně nečinná tím, že nepřijala rozhodnutí o zrušení financování všech nebo části svých činností v Egejském moři, o pozastavení těchto činností nebo o jejich úplném či částečném ukončení v souladu s čl. 46 odst. 4 nařízení 2019/1896, nebo tím, že neuvedla řádné důvody pro neprovedení příslušného opatření ve smyslu čl. 46 odst. 6 tohoto nařízení.
2. Druhý žalobní důvod vznesený podpůrně pro případ, že by měl Soudní dvůr za to, že odpověď agentury Frontex na předběžnou žádost podle článku 265 SFEU představuje definici postoje, kterým se ukončuje nečinnost, je její odmítnutí jednat v souladu s výzvou žalobce k jednání základem žaloby na neplatnost podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1896 ze dne 13. listopadu 2019 o Evropské pohraniční a pobřežní stráži a o zrušení nařízení (EU) č. 1052/2013 a (EU) 2016/1624 (Úř. věst. 2019, L 295, s. 1).

Žaloba podaná dne 27. září 2022 – RT France v. Rada

(Věc T-605/22)

(2022/C 424/67)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: RT France (Boulogne-Billancourt, Francie) (zástupce: E. Piwnica, advokát)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Rady Evropské unie ze dne 27. července 2022;

- uložil Radě Evropské unie náhradu všech nákladů řízení;
- se všemi právními důsledky, které jsou s tím spojeny.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby na neplatnost rozhodnutí Rady ze dne 27. července 2022 o ponechání jména žalobkyně v příloze IX rozhodnutí Rady 2014/512/SZBP ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnosti Ruska destabilizující situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 229, s. 13) a v příloze XV nařízení Rady (EU) č. 833/2014 ze dne 31. července 2014 o omezujících opatřeních vzhledem k činnosti Ruska destabilizující situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2014, L 229, s. 1), uplatňuje žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení svobody projevu a informací.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení svobody podnikání.
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace.
-

